

ORIGINAL

618
779

43 T 21/97

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v hlavním líčení konaném dne 20. března 1998 v senátě složeném z předsedy JUDr. Vlastimíra Čecha a přísedících Jana Brzobohatého a Jiřího Kočky, t a k t o :

Obžalovaní

O [redacted] G [redacted]

nar. [redacted] ve [redacted] soukromého podnikatele, bytem [redacted],
[redacted], t. č. Vazební věznice Znojmo,

M. [redacted] N. [redacted]

nar. [redacted] ve [redacted], bez pracovního poměru, bytem [redacted]
[redacted], t. č. Vazební věznice Znojmo,

P. [redacted] N. [redacted]

nar. [redacted] ve [redacted], prodavače firmy [redacted]
[redacted], [redacted], bytem [redacted], [redacted] t. č.
Vazební věznice Znojmo,

ml. M. [redacted] A. [redacted]

nar. [redacted] ve [redacted] učně [redacted] bytem
[redacted], t. č. Vazební věznice Znojmo,

ml. O. [redacted] J. [redacted]

nar. [redacted] e [redacted] učně [redacted] bytem
[redacted] okr. [redacted] t. č. Vazební věznice Znojmo,

j s o u v i n n í , ž e

1. Obžalovaný O. [redacted] G. [redacted] a obžalovaný P. [redacted] N. [redacted]

v přesně nezjištěné době v roce 1996 ve Znojmě se domluvili na
vniknutí do bytu V. [redacted] Č. [redacted], nar. [redacted], bytem ul.
[redacted], [redacted] s tím, že odcizí finanční prostředky, které
zde měl mít M. [redacted] Č. [redacted], nar. [redacted], přičemž za tímto
účelem kontaktovali v měsíci listopadu 1996 M. [redacted] N. [redacted] aby
toto provedl a předali mu informace o bytu V. [redacted] Č. [redacted],

o osobách zde se nacházejících, jakož i o věcech, které mají být odcizeny s tím, že v případě, že se v bytě bude nacházet V [redacted] Č [redacted] má být tento svázán, aby se nemohl bránit, kdy byli srozuměni s tím, že samotnou akci provede M [redacted] N [redacted] společně s mladistvým M [redacted] A [redacted] a mladistvým O [redacted] J [redacted] kdy tito dne 18. 11. 1996 kolem 21.50 hod. vnikli za užití násilí do bytu V [redacted] Č [redacted] kdy tohoto fyzicky napadli a způsobili mu těžkou újmu na zdraví a z bytu odcizili věci v celkové hodnotě 4.510,-- Kč ke škodě M [redacted] Č [redacted] přičemž po provedení činu se obžalovaný O [redacted] G [redacted] a obžalovaný R [redacted] N [redacted] postavili na chalupu k obžalovanému M [redacted] N [redacted] do Žerotic za účelem rozdělení odcizených věcí,

t e d y

- a) zosnovali spáchání trestného činu loupeže podle § 234 odst. 1 tr. zákona, spočívajícího v užití násilí proti jinému v úmyslu zmocnit se cizí věci,
- b) zosnovali spáchání trestného činu porušování domovní svobody podle § 238 odst. 1, 3 tr. zákona, spočívajícího v neoprávněném vniknutí do bytu jiného, užití při činu násilí a spáchání takového činu nejméně dvěma osobami.

2. Obžalovaný M [redacted] N [redacted], obžalovaný mladistvý M [redacted] A [redacted] a obžalovaný mladistvý O [redacted] J [redacted] společně

po předchozí vzájemné domluvě dne 18. 11. 1996 ve Znojmě na ul. [redacted] [redacted] kolem 21.50 hod. vnikli za užití násilí do bytu V [redacted] Č [redacted], nar. [redacted] kdy tohoto mladistvý M [redacted] A [redacted] a mladistvý O [redacted] J [redacted] povalili na zem v chodbě bytu, ucpávali mu ústa rukou a čepicí a nejméně 4x jej udeřili pěstí do obličeje, čímž mu způsobili zranění, a to zlomeninu obou nosních kůstek s výrazným posunem úlomku, zlomeninu okraje očnice a jářmové kosti vlevo s lehkým posunem lomku, zlomeninu obou horních čelistí bez výrazného posunu úlomku, lehký otřes mozku, mnohočetné a rozsáhlé podlitiny obličeje s drobnými kožními

trhlinami a oděrkami, několik krevních podlitin na horních končetinách, kdy toto zranění by jej citelně omezovalo v obvyklém zůsobu života po dobu nejméně 8 týdnů a v bytě odcizili přenosný trezorek, v němž bylo uloženo 4 - 5 g zlomkového zlata, zlatý dámský prsten a nejméně 1.300,-- Kč v kovových mincích a příruční kufřík s různými doklady, vše v celkové hodnotě nejméně 4.510,-- Kč ke škodě M [redacted] Č [redacted] přičemž obžalovaný M [redacted] N [redacted] nejprve hlídal před domem a poté na mladistvé čekal na předem smluveném místě, odkud je odvezl na svoji chalupu do [redacted] za účelem rozdělení odcizených věcí,

t e d y

obžalovaný M [redacted] N [redacted]

- a) proti jinému užil násilí v úmyslu zmocnit se cizí věci
- b) neoprávněně vnikl do bytu jiného, užil při činu násilí a takový čin spáchal nejméně se dvěma osobami,

obžalovaný mladistvý M [redacted] A [redacted]

- a) proti jinému užil násilí v úmyslu zmocnit se cizí věci, způsobil takovým činem těžkou újmu na zdraví,
- b) neoprávněně vnikl do bytu jiného, užil při činu násilí a takový čin spáchal nejméně se dvěma osobami,

obžalovaný mladistvý O [redacted] J [redacted]

- a) proti jinému užil násilí v úmyslu zmocnit se cizí věci, způsobil takovým činem těžkou újmu na zdraví,
- b) neoprávněně vnikl do bytu jiného, užil při činu násilí a takový čin spáchal nejméně se dvěma osobami.

T í m s p á c h a l i

obžalovaný O [REDACTED] G [REDACTED]

Ad 1 a) trestný čin loupeže podle § 234 odst. 1 tr. zákona a to jako účastník - organizátor podle § 10 odst. 1 písm. a) tr. zákona

Ad 1 b) trestný čin porušování domovní svobody podle § 238 odst. 1, odst. 3 tr. zákona a to jako účastník - organizátor podle § 10 odst. 1 písm. a) tr. zákona,

obžalovaný P [REDACTED] N [REDACTED]

Ad 1 a) trestný čin loupeže podle § 234 odst. 1 tr. zákona a to jako účastník - organizátor podle § 10 odst. 1 písm. a) tr. zákona

Ad 1 b) trestný čin porušování domovní svobody podle § 238 odst. 1, odst. 3 tr. zákona a to jako účastník - organizátor podle § 10 odst. 1 písm. a) tr. zákona,

obžalovaný M [REDACTED] N [REDACTED]

Ad 2 a) trestný čin loupeže podle § 234 odst. 1 tr. zákona ve formě spolupachatelství podle § 9 odst. 2 tr. zákona

Ad 2 b) trestný čin porušování domovní svobody podle § 238 odst. 1, odst. 3 tr. zákona ve formě spolupachatelství podle § 9 odst. 2 tr. zákona

obžalovaný mladistvý M [REDACTED] A [REDACTED]

Ad 2 a) trestný čin loupeže podle § 234 odst. 1, odst. 2 písm. b) tr. zákona ve formě spolupachatelství podle § 9 odst. 2 tr. zákona

Ad 2 b) trestný čin porušování domovní svobody podle § 238 odst. 1, odst. 3 tr. zákona ve formě spolupachatelství podle § 9 odst. 2 tr. zákona

obžalovaný mladistvý O [REDACTED] J [REDACTED]

Ad 2 a) trestný čin loupeže podle § 234 odst. 1, odst. 2 písm. b) tr. zákona ve formě spolupachatelství podle § 9 odst. 2 tr. zákona

Ad 2 b) trestný čin porušování domovní svobody podle § 238 odst. 1, odst. 3 tr. zákona ve formě spolupachatelství podle § 9 odst. 2 tr. zákona

A o d s u z u j í s e

Obžalovaný O [REDACTED] G [REDACTED]

Podle § 234 odst. 1 tr. zákona za použití § 35 odst. 1 tr. zákona k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání

4 a půl (čtyř a půl) roků

Podle § 39a odst. 3 tr. zákona se obžalovaný pro výkon uloženého trestu zařazuje do věznice s dozorem.

Obžalovaný M [REDACTED] N [REDACTED]

Podle § 234 odst. 1 tr. zákona za použití § 35 odst. 1 tr. zákona k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání

7 (sedmi) roků

Podle § 39a odst. 2, písm. c) tr. zákona se obžalovaný pro

výkon uloženého trestu zařazuje do věznice s ostrahou.

Obžalovaný P [REDACTED] N [REDACTED]

Podle § 234 odst. 1 tr. zákona za použití § 35 odst. 1 tr. zákona k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání

4 (čtyř) roků

Podle § 39a odst. 3 tr. zákona se obžalovaný Petr Novotný pro výkon uloženého trestu zařazuje do věznice s dozorem.

Obžalovaný mladistvý M [REDACTED] A [REDACTED]

Podle § 234 odst. 2 tr. zákona za použití § 79 odst. 1 a § 35 odst. 1 tr. zákona k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání

3 a půl (tři a půl) roků

Podle § 39a odst. 3 trestního zákona se mladistvý pro výkon trestu zařazuje do věznice s dozorem a podle § 81 odst. 1 trest vykoná odděleně od ostatních odsouzených ve zvláštní věznici nebo oddělení.

Obžalovaný mladistvý O [REDACTED] J [REDACTED]

Podle § 234 odst. 2 tr. zákona za použití § 79 odst. 1 a § 35 odst. 1 tr. zákona k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání

3 (tři) roků

Podle § 39a odst. 3 trestního zákona se mladistvý pro výkon trestu zařazuje do věznice s dozorem a podle § 81 odst. 1 trest vykoná odděleně od ostatních odsouzených ve zvláštní věznici nebo

oddělení.

Podle § 228 odst. 1 tr. řádu jsou obžalovaní O [redacted] G [redacted] P [redacted] N [redacted], M [redacted] N [redacted], ml. M [redacted] A [redacted] a ml. O [redacted] J [redacted] zavázáni povinností nahradit společně a nerozdílně poškozenému M [redacted] Č [redacted] nar. [redacted] bytem [redacted] [redacted] č. [redacted] škodu ve výši 4.510,-- Kč.

Podle § 229 odst. 2 tr. řádu se odkazuje poškozený M [redacted] Č [redacted] se zbytkem svého nároku na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

O d ů v o d n ě n í

Dokazováním provedeným v průběhu hlavního líčení byl zjištěný skutkový děj spočívající v tom, že obžalovaný O [redacted] G [redacted] a obžalovaný P [redacted] N [redacted] se v přesně nezjištěné době v roce 1996 ve Znojmě domluvili na vniknutí do bytu V [redacted] Č [redacted], nar. [redacted] bytem ul. [redacted] s tím, že odcizí finanční prostředky, které zde měl mít M [redacted] Č [redacted] nar. [redacted], přičemž za tímto účelem kontaktovali v měsíci listopadu 1996 M [redacted] N [redacted] aby toto provedl a předali mu informace o bytu V [redacted] Č [redacted] o osobách zde se nacházejících, jakož i o věcech, které mají být odcizeny s tím, že v případě, že se v bytě bude nacházet V [redacted] Č [redacted] má být tento svázán, aby se nemohl bránit, kdy byli srozuměni s tím, že samotnou akci provede M [redacted] N [redacted] společně s mladistvým M [redacted] A [redacted] a mladistvým O [redacted] J [redacted]. Obžalovaný M [redacted] N [redacted] obžalovaný mladistvý M [redacted] A [redacted] a obžalovaný mladistvý O [redacted] J [redacted] společně po předchozí vzájemné domluvě dne 18. 11. 1996 ve Znojmě na ul. [redacted] kolem 21.50 hod. vnikli za užití násilí do bytu V [redacted] Č [redacted], nar. [redacted] kdy tohoto mladistvý M [redacted] A [redacted] a mladistvý O [redacted] J [redacted]

povalili na zem v chodbě bytu, ucpávali mu ústa rukou a čepicí a nejméně 4x jej udeřili pěstí do obličeje, čímž mu způsobili zranění, a to zlomeninu obou nosních kůstek s výrazným posunem úlomku, zlomeninu okraje očníce a jařmové kosti vlevo s lehkým posunem lomku, zlomeninu obou horních čelistí bez výrazného posunu úlomku, lehký otřes mozku, mnohočetné a rozsáhlé podlitiny obličeje s drobnými kožními trhlinami a oděrkami, několik krevních podlitin na horních končetinách, kdy toto zranění by jej citelně omezovalo v obvyklém způsobu života po dobu nejméně 8 týdnů a v bytě odcizili přenosný trezorek, v němž bylo uloženo 4 - 5 g zlomkového zlata, zlatý dámský prsten a nejméně 1.300,-- Kč v kovových mincích a příruční kufřík s různými doklady, vše v celkové hodnotě nejméně 4.510,-- Kč ke škodě M. Č. přičemž obžalovaný M. N. nejprve hlídal před domem a poté na mladistvé čekal na předem smluveném místě, odkud je odvezl na svoji chalupu do Žerotic za účelem rozdělení odcizených věcí, kam se za stejným účelem dostavili obžalovaný O. G. a obžalovaný P. N.

Ad 1

Obžalovaný O. G. trestnou činnost popřel. Vypověděl, že se koncem roku 1996 bavil s P. N. v souvislosti s podnikáním a při této příležitosti jej obžalovaný P. N. požádal o pomoc, když uvedl, že potřebuje zmáčknout jednoho člověka, který mu něco dluží. Obžalovaný mu doporučil M. N., za kterým společně odejeli. U M. N. pak obžalovaný P. N. dle verze obžalovaného G. se zmiňoval o jistém Č., že z něj potřebuje nějak dostat zpět peníze, říkal že Č. u sebe nosí větší částku peněz. Obžalovaný G. popsal, že M. a P. se spolu domluvili, že se pojedou podívat, aby mu P. ukázal o koho jde, obžalovaný G. s nimi nejel a od P. N. se dodatečně dozvěděl, že mu ten plán nevyšel - plán spočívající v odchycení Č.

Dále obžalovaný O. G. popsal druhou návštěvu u M. N., kdy obžalovaný P. N. sděloval M. N., že plán nevyšel a že zkusí jinou variantu, která měla spočívat v tom, že vniknou do bytu Č. Obžalovaný G. potvrdil, že slyšel jak obžalovaný P. N. sděluje obžalovanému M. N., kde se v bytě M. N. nacházejí peníze, také že se N. bavili o tom, že Č. bydlí s nějakým starým pánem, a že se tam budou muset vloupat pod nějakou záminkou. Záminka měla spočívat v tom, že Č. něco nesou. Od P. N. se obžalovaný G. jak vypověděl, dozvěděl, že si obžalovaný M. N. sehnal dva kluky, kteří do toho bytu půjdou místo něj.

Ke dni kdy se stal nyní projednávaný trestný čin obžalovaný vypověděl, že byl společně s obžalovaným P. N. na večeri, na žádost P. N. pak jeli autem k panelovému domu, kde mu P. N. řekl, že zde bydlí Č. Důvodem cesty bylo, aby obžalovaný P. N. zjistil, zda se tam nachází M. N. Obžalovaný O. G. dále popsal, že oba N. spolu hovořili před autem, obžalovaný G. nevěděl čeho se rozmluva týkala. Podle výpovědi obžalovaného G. pak P. N. nasedl k němu do auta a odejeli směrem k benzině, telefonicky se s obžalovaným G. spojil obžalovaný M. N. s tím, že se snaží zavolat na telefon P. N. a že oba mají přijet na jeho chalupu. Když tam přijeli M. N. říkal, že mají jít ke garáži, za chvíli za nimi přišel, donesl kufřík a zelenou pokladničku. V kufříku byly nějaké doklady a v pokladničce nějaké drobné peníze. Obžalovaný M. N. v té době sděloval, že ti kluci co byli u starého pána jej udeřili, P. N. se kvůli tomu rozzlobil, že to nebylo nutné a pak obžalovaný G. popsal, že na chalupě vše nechali a jeli domů. Obžalovaný O. G. tedy popřel, že by naplánoval vyloupení bytu V. Č.

Obžalovaný O. G. při konfrontaci s obžalovaným P. N. doplnil svoji výpověď, když popsal, že když byli

oba na návštěvě v bytě M. N., tak se P. N. M. N. zeptal, zda-li by byl ochoten z mladého Č. dostat peníze, ale blíže to nebylo specifikováno. Při další návštěvě v bytě M. N. řekl M. N. P. N., že přepadení ruší, bavili se spolu o bytu, a že na něj půjde M. N. Obžalovaný O. G. dále vypověděl, že P. N. navrhl M. N. jak má do bytu vniknout, protože věděl, že v bytě bydlí nějaký starší pán s mladým Č. že P. N. řekl M. N., že se tam má vloudit pod záminkou donesení balíčku mladému Č., rovněž mu popsal byt, kdy mu řekl, že v pokoji po levé straně je nějaká skříň ve které by měly být peníze. U hlavního líčení doplnil svoji výpověď v tom směru, že o vniknutí do bytu Č. se dozvěděl až v Žeroticích, když P. N. páčil pokladničku.

Obžalovaný P. N. trestnou činnost v celém rozsahu popřel. Připustil, že zná O. G. že když se spolu bavili, tak došla řeč na to, že nějaký M. Č. nosí u sebe dost peněz, že by ho klidně mohl někdo přepadnout, že tím ale nemysleli, že by Č. měli oni dva přepadnout. Dále uvedl, že jednou za ním G. přišel a říkal, že má někoho, kdo Č. přepadne, že se spolu ale na ničem nedomlouvali, byla to jenom záležitost G. Dále obžalovaný P. N. popsal, že později jej G. seznámil s M. N., ale bylo to v souvislosti s jinou věcí, že když byli s G. na návštěvě u M. N. tak mu G. řekl, že na to přepadení má už někoho, že tím myslel M. N. Dále popsal, že O. G. s M. N. něco projednával před domem, ale nevěděl o co jde, protože v té době seděl v autě. Uvedl, že s O. G. odjeli do Žerůtek na chalupu, že zde byli v garáži nebo v dílně, kde byla nějaká kasička, že se tam otevřela.

Obžalovaný P. N. tvrdil, že až na chalupě v Žerůtkách se poprvé dozvěděl, že byl vykradený byt Č. Tvrdil, že se neúčastnil žádného jednání, které by směřovalo k přepadení Č. ani nevěděl co se chystá a o celé věci se dozvěděl až

když proběhla. Obžalovaný P. N. připustil, že M. Č. znal, že však u něho v bytě nikdy nebyl, že stál jenom na zápraží bytu. U hlavního líčení obžalovaný P. N. změnil svoji výpověď v tom směru, že nejen neplánoval vyloupení bytu Č. a přepadení osoby, která se tam bude nacházet, ale tvrdil, že když hovořil s obžalovaným G., tak ani neslyšel, že by G. říkal, že má někoho na přepadení. Podle § 207 odst. 2 tr. řádu byla obžalovanému přečtena jeho výpověď na č. 1. 357 a k tomu uvedl, že je pravda, že mu O. G. říkal, že má někoho na přepadení M. Č., ale že jsem tomu nevěnoval pozornost. Když hovořil u hlavního líčení o tom, že neslyšel, že by G. říkal, že má někoho na přepadení, tak tím myslel, že G. se přímo před obžalovaným P. N. o přepadení s nikým nebavil.

Obžalovaný M. N. v přípravném řízení u vyšetřovatele dne 9. 6. 1997 trestnou činnost doznal, když vypověděl že někdy v listopadu 1996 se setkal s P. N. a s G., že obžalovaný O. G. přišel s návrhem, že u nějakého M. Č. mají být v bytě peníze, P. N. pak přišel s návrhem, že by bylo dobré přijít do bytu kde Č. bydlí, zazvonit tam a vzít peníze. V této fázi se ještě o podrobnostech nehovořilo (č. 1. 348). Obžalovaný M. N. dále popsál, že krátce poté se všichni tři znovu setkali u něj v bytě, že P. N. a O. G. říkali že v bytě bydlí nějaký děda, a že se do bytu bude muset jít v době, když bude mimo, nebo v případě kdyby byl doma, takže M. N. má vzít krabici, zazvonit a říct, že něco nese M. Č. Popsál, že bylo dohodnuto, že kdyby tam děda byl, takže jej mají chytit, přivázat k židli, aby se nemohl bránit, o nějakém bití nebyla řeč. Obžalovaný M. N. ve své výpovědi dále pokračoval s tím, že se jej obžalovaný O. G. a P. N. zeptali jestli někoho nezná kdo by to udělal a jej, že napadli M. A. a O. J. Dále obžalovaný M. N. uvedl, že jej obžalovaný O. G. vzal do auta, kde byl i obžalovaný P. N. jeli k domu kde měl bydlet Č., P.

N [redacted] mu ukázal dům a sdělil, ve kterém poschodí a ve kterých dveřích bydlí, jak to v bytě vypadá a kde mají být peníze. Buď ve skříni nebo ve stolku se měl nacházet trezor s penězi, dále mluvil o kufru, ve kterém měly být cennosti, obžalovaný P [redacted] N [redacted] pak znovu mluvil o té krabici a jak se zachovat, když v bytě bude starý pán, že mu zavolají jakmile zjistí, že je M [redacted] Č [redacted] mimo byt. U hlavního líčení dodal, že když ti mladiství poprvé šli do domu, kde bydlel poškozený Č [redacted] a pak se vrátili, tak O [redacted] G [redacted] a P [redacted] N [redacted] přijeli autem, že oba zůstali uvnitř a obžalovaný jim říkal, že se vrátil do bytu M [redacted] Č [redacted] že to mělo být zařízeno, aby tam nebyl, na což reagoval P [redacted] N [redacted], když říkal že zařídí, aby Č [redacted] v bytě znovu nebyl, jakým způsobem to zařídí se nezmiňoval.

V další části své výpovědi, která bude rozebrána pod bodem 2 se obžalovaný M [redacted] N [redacted] zmiňoval, jak s mladistvými M [redacted] A [redacted] a O [redacted] J [redacted] provedli loupež vůči V [redacted] Č [redacted], že poté s mladistvými odjel do Žerotic, že z budky zavolał G [redacted] na mobilní telefon, a že sdělil O [redacted] G [redacted] i P [redacted] N [redacted], že kluci donesli kufr s trezorem ať přijedou, když tito přijeli do Žerotic, tak se odebrali do dílny, kde obžalovaný P [redacted] N [redacted] vypáčil trezorek šroubovákem, kde byly jen nějaké drobné peníze, asi 200,-- až 300,-- Kč, v kufru byly doklady, které obžalovaný M [redacted] N [redacted] spolu s kufrem později spálil a trezorek vyhodil do popelnice.

Obžalovaný M [redacted] N [redacted] byl znovu vyslechnut vyšetřovatelem dne 10. 7. 1997, kde vypověděl, že s návrhem jak se dostat do bytu přišel obžalovaný P [redacted] N [redacted] že také mluvil o té krabici, obžalovaný O [redacted] G [redacted] že se jej ptal jestli neví, kdo by to provedl a na základě toho pak kontaktoval oba mladistvé. Obžalovaný M [redacted] N [redacted] dodal, že O [redacted] G [redacted] sděloval, že sám by do toho nešel a proto padl ze strany obžalovaného O [redacted] G [redacted] strany návrh, jestli někoho nezná, kdo by šel do toho s nimi, také popsal (č. l. 353), že bylo dohodnuto s obžalovanými O [redacted] G [redacted] a P [redacted] N [redacted] že po vniknutí do bytu pojedou obžalovaný M [redacted]

N[redacted] na chalupu a P[redacted] N[redacted] a O[redacted] G[redacted] tam za ním přijedou a teprve pak se otevře trezorek.

Dne 8. 10. 1997 byla provedena konfrontace mezi obviněnými O[redacted] G[redacted] a M[redacted] N[redacted] kdy obžalovaný M[redacted] N[redacted] pozměnil svoji výpověď a tvrdil, že mu P[redacted] N[redacted] sděloval, že mu jeden kluk dluží peníze, že by potřeboval vědět o někom, kdo by tyto peníze vzal, že to z frajeřiny navrhl J[redacted], ten si k sobě sehnal A[redacted], že s obžalovaným P[redacted] N[redacted] jej seznámil O[redacted] G[redacted] a že po seznámení obžalovaného M[redacted] N[redacted] s P[redacted] N[redacted] předal O[redacted] G[redacted] P[redacted] N[redacted] slovo a ten mu celou situaci vysvětlil. Obžalovaný M[redacted] N[redacted] poukázal na to, že jeho první výpověď byla asi špatně pochopena policií tím, že si myslel, že jej s P[redacted] N[redacted] seznámil G[redacted] a místo toho vyšetřovatel to popsal tak, že jej s případem seznámil O[redacted] G[redacted] a ne P[redacted] N[redacted]. Dále popsal, že obžalovaný G[redacted] vůbec nic neplánoval v souvislosti s vniknutím do bytu Č[redacted] (č. 1. 372b). U hlavního líčení, pokud jde o účast obžalovaného O[redacted] G[redacted] zopakoval svá tvrzení, jak je uplatnil u konfrontace mezi ním a obžalovaným O[redacted] G[redacted] dne 8. 10. 1997, kdy podstata jeho změněné výpovědi spočívala v tom, že to byl výlučně obžalovaný P[redacted] N[redacted] kdo zorganizoval trestný čin loupeže.

Nalézací soud neuvěřil takto pozměněné výpovědi obžalovaného M[redacted] N[redacted]. Nemůže obstát jeho vysvětlení, že jeho první výpověď byla asi špatně pochopena policií tím, že myslel, že jej s P[redacted] N[redacted] seznámil G[redacted] a místo toho vyšetřovatel to popsal tak, že jej s případem seznámil O[redacted] G[redacted] a ne P[redacted] N[redacted]. Obžalovaný M[redacted] N[redacted] ve své výpovědi ze dne 9. 6. 1997 výslovně uvedl, "že O[redacted] G[redacted] došel s návrhem, že u nějakého M[redacted] Č[redacted] mají být v bytě peníze", ve své výpovědi opakovaně při popisu své komunikace s obžalovanými O[redacted] G[redacted] a P[redacted] N[redacted] hovořil v množném čísle a výslovně jmenoval oba obžalované, když se zmiňoval o tom, že mladistvé upozorňoval ještě než do domu šli, že je to starý pán,

ať mu nic nedělají, jen ať ho přiváží k židli, aby nekřičel a nemohl přivolat policii, že to takhle bylo domluveno už s P. N. a O. G. (č. l. 349). Obžalovaný protokol o svém výslechu shledal správným, jako takový jej podepsal, stejně jako jeho obhájkyňě. Obžalovaný si také nikomu nestěžoval na svůj špatný psychický stav, který se dle jeho vyjádření upravil až asi za jeden měsíc.

Obžalovaný M. N. byl znovu vyslechnut vyšetřovatelem dne 10. 7. 1997, tedy více než po měsíci od prvního výslechu, opět za přítomnosti obhájkyňě, a znovu zopakoval, že s návrhem jak se dostat do bytu přišel obžalovaný P. N. že také mluvil o té krabici, obžalovaný O. G. že se jej ptal jestli neví, kdo by to provedl a na základě toho pak kontaktoval oba mladistvé. Obžalovaný M. N. znovu popsal aktivní úlohu obžalovaného O. G. při plánování loupežného přepadení, která je diametrálně odlišná od tvrzení, že O. G. vlastně jej jenom seznámil s obžalovaným P. N. a poté již do jednání mezi nimi nikterak nezasahoval. Ve stejné výpovědi pak obžalovaný M. N. dodal, že O. G. sděloval, že sám by do toho nešel, a proto padl z jeho strany návrh, jestli někoho nezná, kdo by šel do toho s nimi, také popsal (č. l. 353), že bylo dohodnuto s obžalovaným O. G. a P. N., že po vniknutí do bytu pojedou obžalovaný M. N. na chalupu a P. N. a O. G. tam za ním přijedou a teprve pak se otevře trezorek. I v této části své výpovědi obžalovaný M. N. zcela konkrétním způsobem popisuje aktivní roli obžalovaného O. G. při plánování této trestné činnosti a nemůže obstát vysvětlení obžalovaného M. N. ohledně jeho špatného psychického stavu. Výpověďmi obžalovaného M. N. které učinil u vyšetřovatele ve dnech 9. 6. 1997 a 10. 7. 1997 jsou konkrétním způsobem usvědčování z trestné činnosti jak obžalovaný O. G. tak i obžalovaný P. N.

Jestliže obžalovaný M. N. popisoval ve své výpovědi

ze dne 9. 6. 1997 jak jej obžalovaný O [redacted] G [redacted] vzal do auta, kde byl i obžalovaný P [redacted] N [redacted], jeli k domu kde měl bydlet Č [redacted], že to byl obžalovaný P [redacted] N [redacted] kdo mu ukázal dům a sdělil, ve kterém poschodí a ve kterých dveřích M [redacted] Č [redacted] bydlí, jak to v bytě vypadá a kde mají být peníze, že buď ve skříni nebo ve stolku se měl nacházet trezor s penězi, tak obsah jeho výpovědi je zcela věrohodný a v souladu s tím, že obžalovaný P [redacted] N [redacted] jako jediný z obžalovaných znal M [redacted] Č [redacted], bylo mu známo kde přesně bydlí a znal rovněž, uspořádání věcí v jeho bytě, že v tomto bytě je i V [redacted] Č [redacted].

V této souvislosti je třeba rovněž odkázat na výpověď mladistvého O [redacted] J [redacted], který uvedl, že když podruhé šli do panelového domu, kde bydlel poškozený, tak kolem projíždělo auto, které bylo stejné jako automobil na parkovišti, když byli před panelovým domem poprvé a M [redacted] N [redacted] šel hovořit s osobami, které se v onom automobilu nacházeli. Mladistvý popsal, že v autě nebyla jenom jedna osoba, že kromě řidiče tam byl ještě spolujezdec.

Svědék J [redacted] G [redacted], otec obžalovaného O [redacted] G [redacted] vypověděl, že se od svého syna dozvěděl, že se jej P [redacted] N [redacted] dotazoval zda náhodou nezná někoho kdo by mu pomohl vymoci nějaké pohledávky, domníval se, že v právě této souvislosti padlo jméno Č [redacted], že syn sděloval, že P [redacted] N [redacted] slíbil, že se pokusí někoho sehnat, že seznámil P [redacted] N [redacted] s M [redacted] N [redacted]. Svědek M [redacted] S [redacted] vypověděl, že je společníkem v podnikání s O [redacted] G [redacted] a že tento se mu svěřil na jedné z cest, že nějaký kluk, který dělal v servisu pana majitele S [redacted] po něm chce nějakou službu, že mu někdo dluží peníze, a že je chce dostat, když se jej ptal kdo, tak se domníval, že slyšel jméno Č [redacted]. Z výpovědí obou svědků vyplývá, že obžalovaný O [redacted] G [redacted] šířil legendu o vymáhání údajných dluhů M [redacted] Č [redacted] vůči P [redacted] N [redacted] která však neměla žádnou oporu v realitě. V této souvislosti je na místě poukázat na skutečnost, že obdobnou legendou přesvědčil o účasti na této trestné činnosti M [redacted].

N [redacted] O [redacted] J [redacted], kterému sdělil, že mu někdo zpronevěřil peníze pocházející z obchodu a on by je chtěl dostat zpátky.

Lze tedy uzavřít, že nalézací soud vzal za prokázaný skutkový děj, který spočíval v tom, že obžalovaný O [redacted] G [redacted] a obžalovaný P [redacted] N [redacted] v přesně nezjištěné době v roce 1996 ve Znojmě se domluvili na vniknutí do bytu V [redacted] Č [redacted] nar. [redacted] bytem ul. [redacted], [redacted] tím, že odcizí finanční prostředky, které zde měl mít M [redacted] Č [redacted] nar. [redacted], přičemž za tímto účelem kontaktovali v měsíci listopadu 1996 M [redacted] N [redacted], aby toto provedl a předali mu informace o bytu V [redacted] Č [redacted] o osobách zde se nacházejících, jakož i o věcech, které mají být odcizeny s tím, že v případě, že se v bytě bude nacházet V [redacted] Č [redacted] má být tento svázán, aby se nemohl bránit, kdy byli srozuměni s tím, že samotnou akci provede M [redacted] N [redacted] společně s mladistvým M [redacted] A [redacted] a mladistvým O [redacted] J [redacted], kdy tito dne 18. 11. 1996 kolem 21.50 hod. vnikli za užití násilí do bytu V [redacted] Č [redacted], kdy tohoto fyzicky napadli a způsobili mu těžkou újmu na zdraví a z bytu odcizili věci v celkové hodnotě 3.210,-- Kč ke škodě M [redacted] Č [redacted], přičemž po provedení činu se obžalovaný O [redacted] G [redacted] a obžalovaný P [redacted] N [redacted] dostavili na chalupu k obžalovanému M [redacted] N [redacted] do Žerotic za účelem rozdělení odcizených věcí.

Pokud jde o právní posouzení jednání obžalovaných O [redacted] G [redacted] a P [redacted] N [redacted] je třeba uvést následující :

Organizátorem trestného činu podle § 10 odst. 1 písm. a) tr. zákona je, kdo spáchání činu zosnoval nebo řídil, pokud není vzhledem k přímé účasti na trestném činu spolupachatelem. Také organizátorství musí směřovat k individuálně určitému trestnému činu. Organizátor se ve svém jednání neomezuje jen na vzbuzení rozhodnutí spáchat trestný čin, ale vyvíjí mnohem širší a intenzívnější činnost, která svou povahou naplňuje zákonné znaky "zosnování", nebo "řízení" trestného činu. Organizátorství

představuje tedy zvláště nebezpečnou formu trestné činnosti.

Obžalovaní O [redacted] G [redacted] a P [redacted] N [redacted] společným jednáním zosnovali spáchání trestného činu loupeže, když obžalovanému M [redacted] N [redacted] sdělili, že v bytě M [redacted] Č [redacted] jsou peníze, které by bylo dobré vzít, určili, že do předmětného bytu bude třeba jít tehdy, když nebude M [redacted] Č [redacted] doma, že do bytu pachatelé vniknou za pomoci lsti s krabicí, kterou nesou M [redacted] Č [redacted] a dosáhnou tak otevření dveří V [redacted] Č [redacted] rovněž stanovili, že poškozený V [redacted] Č [redacted] má být přivázan k židli, aby nekřičel a nemohl zavolat policii. Obžalovaní O [redacted] G [redacted] a P [redacted] N [redacted] se také dostavili před dům na ul. [redacted] ve [redacted], obžalovaný M [redacted] N [redacted] jim sdělil, že se vrátil do bytu M [redacted] Č [redacted], že to mělo být zařízeno, aby tam nebyl, na což reagoval P [redacted] N [redacted] sdělením že zařídí, aby Č [redacted] v bytě znovu nebyl. Obžalovaní O [redacted] G [redacted] a P [redacted] N [redacted] se také dohodli s obžalovaným M [redacted] N [redacted] že po vyloupení bytu pojedou obžalovaný M [redacted] N [redacted] na chalupu a teprve tam se otevře uloupený trezorek. Na předmětné chalupě v Žeroticích se také nacházeli na jiném místě, než mladiství M [redacted] A [redacted] a O [redacted] J [redacted] proto, aby nebyli mladistvými spatřeni.

Všechny tyto skutečnosti prokazují zcela spolehlivě, že jednání obžalovaných O [redacted] G [redacted] a P [redacted] N [redacted] nezáleželo toliko ve vzbuzení rozhodnutí spáchat určitý trestný čin, případně v pomoci k jeho spáchání, ale zahrnovalo i další intenzívnější a nebezpečnější složky trestné součinnosti, které bylo nutno po jejich zhodnocení jednotlivě i v jejich souhrnu podřadit pod pojmový znak "zosnování trestného činu", jak to má na mysli ustanovení § 10 odst. 1 písm. a) tr. zákona. Z uvedeného plyne, že jednání obžalovaných O [redacted] G [redacted] a P [redacted] N [redacted] naplňuje všechny zákonné znaky organizátorství k trestnému činu loupeže podle § 10 odst. 1 písm. a), § 234 odst. 1 tr. zákona a k trestnému činu porušování domovní svobody podle § 238 odst. 1, odst. 3 tr. zákona.

Ad 2

Pokud jde o vlastní násilné vniknutí do bytu V [redacted] Č [redacted], použití fyzického násilí vůči poškozenému, zmocňování se věcí z jeho bytu a jejich následného odvozu ze Znojma do obce Žerotice, zde nalézací soud vyšel z doznání obžalovaného M [redacted] N [redacted] a mladistvého O [redacted] J [redacted], jejichž výpovědi spolehlivým způsobem vyvrátily obhajobu uplatněnou mladistvým M [redacted] A [redacted].

Obžalovaný M [redacted] N [redacted] popsal, jak s mladistvými M [redacted] A [redacted] a O [redacted] J [redacted] odjeli do Znojma, že před domem na ulici Dukelské je vysadil s tím, že oni půjdou do bytu a obžalovaný, že zůstal venku a kdyby se něco dělo, tak zatroubí, odjede k Dukle a oni tam za ním přijdou. Když mladiství vešli do domu, všimnul si obžalovaný N [redacted] že přijelo auto patřící Č [redacted], proto zatroubil a odjel k Dukle, kam za ním přišli mladiství, šli společně na kulečník a dohodli se, že večer se o to pokusí znova, což učinili, převzali krabici, vešli do domu, dle obžalovaného N [redacted] se vrátili asi za 15- 20 minut, měli s sebou trezorek a příruční černý kufr, říkali že jim otevřel starý pán, že mu řekli co bylo domluvené o té krabici a věcech pro M [redacted], on že jim nechtěl moc otvírat, tak museli strčit do dveří, a že mu museli dát pěstí. Obžalovaný M [redacted] N [redacted] dodal, že oba mladistvé upozorňoval ještě než do domu šli, že je to starý pán, ať mu nic nedělají jen ať ho přivážou k židli, aby nekřičel a nemohl přivolat policii, že to takhle bylo domluveno už s P [redacted] N [redacted] a O [redacted] G [redacted].

Dále obžalovaný M [redacted] N [redacted] popsal, že s mladistvými odjel do Žerotic, že z budky zavolal G [redacted] na mobilní telefon a sdělil obžalovaným O [redacted] G [redacted] i P [redacted] N [redacted] že kluci donesli kufr s trezorem ať přijdou, když tito přijeli, tak se odebrali do dílny, kde P [redacted] N [redacted] vypáčil trezorek šroubovákem, kde byly jen nějaké drobné peníze, asi tak 200,-- až 300,-- Kč, v kufru byly doklady, které obžalovaný M [redacted] N [redacted]

dle své výpovědi spolu s kufrem později spálil a trezorek vyhodil do popelnice.

Také mladistvý O. J. [redacted] trestnou činnost, s výhradou týkající se množství a intenzity úderů vůči poškozenému, doznal. Popsal, že asi měsíc před nyní projednávanou událostí přišel v Žeroticích na chalupu za M. N. [redacted], nabídnul, že N. [redacted] jako zedník pomůže opravit chalupu, N. [redacted] s tím souhlasil a sdělil mu, že nejprve potřebuje sehnat peníze na materiál. Dále uvedl, že v pátek před touto událostí, která se stala v pátek za ním přišel M. N. [redacted] nabídnul mu možnost vydělat si nějaké peníze, když mladistvý souhlasil, odjeli spolu do kulečnickové herny ve Znojmě, zvané Devítka a tam mu M. N. [redacted] sdělil, že mu někdo zpronevěřil peníze pocházející z obchodu a on by je chtěl dostat zpátky. Rámcově mladistvému sdělil, že půjde o nějaký byt, kde mají být dva lidé, jeden mladý a druhý děda, že by se na to mělo jít, když ten děda bude sám doma, když ten mladej odjede, že by dokázal zjistit jeho odjezd. Dále mladistvému sdělil, že se může do bytu dostat tak, že od N. [redacted] dostane krabici, dědovi měli říct, že tu krabici nesou tomu mladému, že by si měl ještě na vniknutí do bytu někoho vzít k sobě. Mladistvého napadl jako společník M. A. [redacted], se kterým se znal mnoho let. Následující den v sobotu navštívil mladistvý M. A. [redacted], zeptal se jej zda chce nějaké peníze a sdělil mu vše, co se den předtím dozvěděl od M. N. [redacted] s tím, že pokud chce vědět podrobnosti, tak má N. [redacted] zatelefonovat. V pondělí ráno se mladistvý od M. A. [redacted] dozvěděl, že mluvil s M. N. [redacted] a ten pro ně večer přijede. Když pro ně M. N. [redacted] přijel tak odejeli do Znojma, jezdili kolem panelových domů na ulici Dukelské, zastavil na parkovišti před panelákem s velkým nápisem a oběma mladistvým vysvětlil, že by na to měli jít až bude ten děda sám doma, říct mu, že nesou balík, mají počkat až děda sundá řetízek ze dveří, pak se dostat dovnitř bytu, že dědu nemají bít, že stačí ho přivázat, a že v bytě mají hledat trezorek, který by měl být ve skříni v místnosti naproti dveřím, a že se mají rovněž podívat po

kufříku a rovněž mluvil, že v ledvince, kterou nosil mívá kolem 200.000,-- Kč, že mají věci najít až budou v bytě a donést je. Mladistvý potvrdil, že i u tohoto jednání byl mladistvý A [redacted], vzpomněl si, že se oba mladiství ptali M [redacted] N [redacted], zda to není moc velký risk, on jim říkal že ne, utvrzoval je v tom, že je děda starý, a že to zvládne. Vlastní vniknutí do bytu poškozeného V [redacted] Č [redacted] popsali mladistvý tím způsobem, že společně s mladistvým M [redacted] A [redacted] vešli do domu, obžalovaný M [redacted] N [redacted] čekal na parkovišti před domem a byli domluveni, že kdyby byly nějaké problémy tak jim dá znamení zatroubením. Když s mladistvým A [redacted] stáli před vchodovými dveřmi tak M [redacted] N [redacted] zatroubil, proto od domu odešli na dohodnuté místo, kde na ně M [redacted] N [redacted] čekal. Ještě téhož dne znovu se vrátili před dům, kde bydlel poškozený, M [redacted] A [redacted] si vzpomněl, že ve stejném domě bydlí nějaký jeho kamarád, tak na něj zazvonil, vešli dovnitř, zdrželi se u něj asi deset minut, pak sešli v domě do přízemí ke vstupním dveřím, které otevřeli, bouchli s nimi, aby to vypadalo jakoby odešli. Chvíli dole počkali, a pak vystoupali do třetího patra ke dveřím se jmenovkou "Č [redacted]", mladistvý O [redacted] J [redacted] zazvonil na dveře, když se někdo přes dveře zeptal co chtějí, M [redacted] A [redacted] sdělil, že nesou M [redacted] Č [redacted] balíček. Dále mladistvý popsali, že když poškozený pootevřel dveře, které byly stále ještě zevnitř zajištěny řetízkem, vyptával se odkud jsou a na jeho dotazy mu odpovídal mladistvý M [redacted] A [redacted], který mu ukazoval také balíček, poté poškozený sundal řetízek, otevřel dveře, oba mladiství pomalu postupovali ke dveřím, poškozený začal pomalu ustupovat, až se oba dostali do bytu, mladistvý M [redacted] A [redacted] zavřel dveře, mladistvý O [redacted] J [redacted] uvedl, že poškozeného držel za ústa, popsali že se s poškozeným nějak strkali, on že se bránil, dostali se tak do pokoje a teprve zde se dostali na zem, a když poškozený začal křičet mladistvý O [redacted] J [redacted] jej, dle svého tvrzení, udeřil hřbetem ruky do obličeje. Když poškozeného udeřil, tak dle svého tvrzení, stál za ním a jeho úder směřoval do obličeje poškozeného hřbetem pravé ruky mladistvého. Po úderu poškozený chvíli mlčel, a pak začal znovu křičet. Mladistvý

O J doznal, že jej v té chvíli chytil za ruce, a když stále křičel, tak mu M A zacpal ústa svojí vlastní čepicí, kterou měl předtím na hlavě, a zasadil mu nejméně jednu ránu, mladistvý M A šel znovu hledat kufřík a trezorek, a když věci našel tak mladistvému J řekl, že už je má, ať vezme trezorek, že on vezme kufřík a z bytu utekli. Mladistvý O J připustil, že měl na ruce krev, kterou otřel o zábradlí, a pak ji umyl v kuchyni chalupy M N, nevšiml si jestli byl mladistvý M A od krve, měl dojem, že nikoliv. Mladistvý O J popřel, že by poškozeného on nebo mladistvý M A tloukli nějakým předmětem, tvrdil že úderů vůči poškozenému byly prováděny toliko rukou. Mladistvý popsal, že když poškozený inkasoval úder od M A, tak v té chvíli již krvácel, kdy začal krváčet, mladistvý nevěděl. Mladistvý O J pak doznal, že z bytu poškozeného odnesl trezorek a mladistvý M A z bytu odnesl kufřík, utekli do auta, ve kterém čekal M N, řekli mu, že to nevyšlo, že tomu dědovi museli dát nějakou ránu. Poté odejeli na chalupu do Žerotic, a to přes Těšetice, kde M N zastavoval a někomu telefonoval z telefonní budky, a když se vrátil tak říkal, že už jsou na cestě. Dále mladistvý O J popsal, že když přijížděli k chalupě v Žeroticích, tak zde bylo zaparkované nějaké auto s rozsvícenými světly, M N zavedl mladistvé O J a M A do kuchyně v chalupě a přitom říkal, že oba mladiství mají zůstat v kuchyni, protože ti muži se bojí, aby je někdo z mladistvých neviděl, vzal věci a odnesl je. Mladistvý O J pak vypověděl, že z kuchyně, kde se nacházel, slyšel nějaké hlasy, po chvíli přišel M N s tím, že v kufříku byly nějaké papíry, což již dříve věděli, protože kufřík dříve otevřeli, a že v pokladně byly pouze nějaké kovové peníze. Mladistvý nevěděl, co se stalo s papíry, které byly v kufříku, že M N mu nabízel ať si vezme kovové peníze, což odmítl a odešel domů.

Mladistvý M A ve své výpovědi připustil, že M N mu nabídl možnost vydělat si peníze za vykradení

bytu, hovořil o částce asi 20.000,-- až 30.000,-- Kč. Nehovořil o jaký byt jde, ani jiné podrobnosti. Asi týden po tomto rozhovoru s M[redacted] N[redacted] a mladistvým O[redacted] J[redacted] jeli z Žerotic do Znojma, ani po cestě se stále o ničem nebavili, až když přijeli před panelový dům na parkoviště, tak jim M[redacted] N[redacted] sdělil, že zde má zaparkované auto Č[redacted]. Tehdy dle tvrzení mladistvého slyšel poprvé jméno Č[redacted]. Z parkoviště odejeli, což mladistvý pochopil tak, že v bytě někdo je, a proto se ta krádež neprovede. Když jezdili asi půl hodiny po městě, vrátili se zpět, automobil Nissan tam již nebyl, M[redacted] N[redacted] mu tehdy popsal byt do kterého mají mladiství jít, řekl že jde o byt Č[redacted], a že když se otevrou dveře, tak naproti těm vchodovým dveřím jsou dveře do místnosti kde by měl být kufřík a sejf. Dále mladistvý M[redacted] A[redacted] popsal, že když vystoupili s J[redacted] z auta, přišli k vchodovým dveřím, které se jim nepodařilo otevřít, všiml si, že v domě bydlí jeho kamarád T[redacted] Š[redacted], zazvonil na něj, on jim otevřel, šli k němu na návštěvu, asi za čtvrt hodiny z bytu odešli, sešli ke vchodovým dveřím, aby vzbudili dojem, že odchází, počkali zde asi deset minut, a pak šli nahoru k bytu se jmenovkou "Č[redacted]". Mladistvý dále popsal, že na zvonek zazvonil mladistvý O[redacted] J[redacted], on že si myslel, že J[redacted] si ověřuje, zda je někdo doma, že když dveře otevřel nějaký starý pán, tak si mladistvý A[redacted] myslel, že se nic nebude dít, protože předpokládal, že byt bude prázdný. Dále mladistvý A[redacted] ve své výpovědi tvrdil, že v té chvíli vytáhl J[redacted] zpoza bundy balíček, který před tím neviděl a říkal tomu pánovi, že ten balíček je pro M[redacted] Č[redacted]. Mladistvý A[redacted] uvedl, že si v té chvíli myslel, že J[redacted] tomu pánovi balíček dá a oni z bytu rychle zmizí.

Mladistvý M[redacted] A[redacted] vniknutí do bytu, dle své verze popsal tak, že když poškozený sejmul řetízek ze dveří a otevřel, tak v té chvíli na něj skočil mladistvý O[redacted] J[redacted], odtáhl jej od dveří, stáhl jej na zem, a že když s ním byl na zemi, tak uslyšel dvě až tři rány, jako když někdo někoho udeří pěstí, tvrdil, že úder neviděl, protože stál zády k nim, protože hledal

trezor a kufřík. Popřel, že by fyzicky napadl poškozeného, rovněž tvrdil, že nešel do bytu s úmyslem někoho zmlátit. Dále mladistvý A. [redacted] popsal, že když vzal ty věci, které byly ve skříni, otočil se a viděl J. [redacted] jak klečí nad tím starým pánem, který ležel obličejem k zemi a u J. [redacted] viděl, že má ruce od krve. Také mladistvý tvrdil, že si všiml, že ten muž křičel, a že mu J. [redacted] dal něco do úst.

Dále mladistvý M. [redacted] A. [redacted] popsal, že když vyběhli z domu, tak N. [redacted] na ně čekal v automobilu, že tam čekal pro případ, že by se Č. [redacted] vracel, že bylo dohodnuto, že by v tom případě začal troubit (č. l. 324). K domluvě s M. [redacted] N. [redacted] mladistvý A. [redacted] tvrdil, že se od něj dozvěděl pouze to, že se jedná o krádež v bytě, že se nehovořilo jestli někdo v bytě bude nebo nebude, ale že pochopil, že v bytě se nikdo nacházet nebude. Tvrdil, že nevěděl nic o tom, že v bytě se nachází nějaký starý pán, a popřel, že by poškozeného sám fyzicky napadnul, že by mu ucpával něčím ústa. Když byla předložena mladistvému M. [redacted] A. [redacted] černá pletená čepice značky Kama, která byla nalezena v bytě poškozeného, k tomu mladistvý uvedl, že je to jeho čepice, že ji tehdy měl v kapse a asi ji v bytě vytrousil.

Z úředního záznamu ze dne 19. 11. 1996 (č.l. 403 - 404) vyplývá, že toho dne byl policejním orgánem vyslechnut k podanému vysvětlení V. [redacted] Č. [redacted], který uvedl, že předešlého dne někdo zazvonil na zvonek od bytu, kde bydlí, když otevřel za dveřmi nikdo nebyl, zeptal se domovním telefonem, ale nikdo se neozval, a proto zazvonil zvonkem otevírajícím vstupní dveře do domu, šel si lehnout. Po chvíli opět někdo zazvonil, a když otevřel dveře uviděl dva mladíky ve věku mezi 18 - 20 roky, štíhlé postavy, kteří byli oblečeni v černých kožených bundách do pasu, kteří sdělili, že mají pro něj balíček. V. [redacted] Č. [redacted] popsal, že viděl skutečně nějaký balíček o velikosti formátu A4, otevřel dveře odjištěné zajišťovacím řetízkem, oba mladíci zatlačili do vstupních dveří bytu, byl dveřmi odražen, upadl až do obývacího pokoje, ležel na břiše, mladíci jej bili do prostoru obličeje,

připadalo mu, že údery byly vedeny něčím gumovým. Volal o pomoc, ale nikdo nepřišel, ani jeho syn, který spal ve vedlejším pokoji. Poškozený sdělil, že syna probudil až ve chvíli, kdy za ním do pokoje přišel, a to až v době, kdy se již mladíci na místě nenacházeli. Poškozený oba mladíky neznal.

Obecně platí, že ustanovení trestního řádu upravující dokazování (hlava 5. tr. řádu) výslovně stanoví, co za důkaz sloužit může (§ 89 odst. 2 tr. řádu), a stejně tak kategoricky stanoví, co za důkaz použito v řízení býti nesmí (§ 89 odst. 3 tr. řádu). Výkladem dikce ustanovení § 89 odst. 2 věta 1. trestního řádu ("za důkaz může sloužit vše, co může přispět k objasnění věci, zejména výpovědi obviněného a svědků, znalecké posudky, věci a listiny důležité pro trestní řízení a ohledání") nelze dospět k poznatku, že by za důkaz procesního charakteru nemohlo být považováno vysvětlení, která mají povahu neodkladného nebo neopakovatelného úkonu. Ze slovního vyjádření citovaného ustanovení ("zejména") vyplývá, že výčet důkazů výslovně jmenovaných je toliko demonstrativní, a že se tudíž zákon stran důkazních prostředků neuzavírá do okruhu důkazů *expresis verbis* zákonným textem vyjádřeným. Trestní řád rovněž neuzivá v souvislosti s důkazním řízením pojmu operativní prostředek. Možnosti soudní využitelnosti jednotlivých důkazních prostředků limituje úpravou § 160 a následující tr. řádu tak, že s výjimkou úkonů neodkladných a neopakovatelných (§ 160 odst. 4 tr. řádu) podmiňuje jejich provedení z hlediska časového na dobu po zahájení trestního stíhání konkrétní osoby (to jest na dobu po sdělení obvinění).

Obžalovaní byli zadrženi, respektive zajištěni policií dne 9. 6. 1997, V [REDAKCE] Č [REDAKCE] zemřel dne [REDAKCE], takže je zřejmé, že nemohl být jako svědek vyslechnut poté, kdy bylo obviněným sděleno obvinění. V době, kdy byl vyslýchán policejním orgánem nebyly známy osoby, který mohly být obviněny z trestné činnosti vůči jeho osobě. Vzhledem ke zdravotnímu stavu poškozeného V [REDAKCE] Č [REDAKCE] se jednalo nepochybně o neodkladný

úkon ve smyslu ust. § 160 odst. 4 tr. řádu a policejní orgán v dané věci postupoval jediné možným způsobem, když opatřil vysvětlení poškozeného k prověření oznámením o skutečnostech nasvědčujících tomu, že byl na něm spáchán trestný čin (§ 158 odst. 3 tr. řádu). O podaném vysvětlení byl také správně sepsán úřední záznam ve smyslu ust. § 158 odst. 4 tr. řádu.

Podle § 158 odst. 4 tr. řádu o obsahu vysvětlení, která nemají povahu neodkladného nebo neopakovatelného úkonu, se sepíše úřední záznam. Tento záznam slouží státnímu zástupci a obviněnému ke zvážení návrhu, aby osoba, která takové vysvětlení podala, byla vyslechnuta jako svědek, a soudu k úvaze, zda takový důkaz provede. Záznam nelze v řízení před soudem použít jako důkaz. Je-li ten, kdo podal vysvětlení, později vyslýchán jako svědek nebo jako obviněný, nemůže mu být záznam předestřen. Je tedy zřejmé, že v řízení před soudem nelze použít jenom ty důkazy, které nemají povahu neodkladného nebo neopakovatelného úkonu.

Výkladem podle § 158 odst. 4 tr. řádu a contrario je proto třeba dospět k závěru, že vysvětlení, která mají povahu neodkladného nebo neopakovatelného úkonu, je v řízení před soudem možno použít jako důkazu, což v daném případě platí o úředním záznamu, kde je zachyceno podané vysvětlení V [REDAKCE] Č [REDAKCE]. Závěr o pachatelství obžalovaných M [REDAKCE] N [REDAKCE] a mladistvých M [REDAKCE] A [REDAKCE] a O [REDAKCE] J [REDAKCE] totiž ani zdaleka není založen toliko na skutečnostech zachycených v úředním záznamu ze dne 19. 11. 1996 (č.. 403 - 404), kde byl policejním orgánem vyslechnut k podanému vysvětlení V [REDAKCE] Č [REDAKCE].

Ze znaleckého posudku z oboru zdravotnictví odvětví úrazová chirurgie, stejně tak i z lékařských zpráv nacházejících se ve spise (č. 1. 27, 29) bylo zjištěno, že poškozený V [REDAKCE] Č [REDAKCE] utrpěl při svém napadení dne 18. 11. 1996 zlomení obou nosních kůstek s výrazným posunem úlomků, zlomeninu okraje očníce a jařmové kosti vlevo s lehkým posunem úlomků, zlomeninu obou horních čelistí bez výraznějšího posunu úlomků, lehký otřes

mozku, mnohočetné a rozsáhlé krevní podlitiny obličeje s drobnými kožními trhlinami a oděrkami a několik krevních podlitin na horních končetinách. Poranění byla způsobena, dle zjištění znalce, velmi brutálními údery pěstí do obličeje, přičemž poškozený s největší pravděpodobností ležel, jeho hlava se opírala o podlahu, a tak lze vysvětlit silný dynamický účinek úderů, které polámaly více kostí obličeje. K počtu úderů znalec uvedl, že údery do obličeje byly nejméně čtyři, pravděpodobně jich však bylo více, některé byly přitom zadrženy horními končetinami při pasivní obraně poškozeného. Tato zranění byla způsobena výhradně jedním obou mladistvých. Ke zdravotnímu stavu poškozeného v [REDAKCE] znalec zjistil, že tento trpěl chronickou ischemickou chorobou, mírně narušenou funkcí plic a ledvin. S přihlédnutím k věku poškozeného to byla onemocnění, která dle znalce lze v deváté dekádě života předpokládat u většiny osob, jež se jí dožijí, tyto choroby nijak neovlivnily vznik zranění, měly však ve spojení s úrazem fatální vliv na průběh léčení, které skončilo smrtí poškozeného. Kdyby poškozený přežil, trvalo by jeho léčení čtyři měsíce, když podstatné omezení v obvyklé činnosti by trvalo osm týdnů, když po tuto dobu by poškozený měl zpočátku větší bolesti, živil by se jen kašovitou stravou a měl by potíže při úkonech denní hygieny. Jednání obou mladistvých ohrozilo dle zjištění znalce zcela bezprostředně život poškozeného s přihlédnutím k jeho věku. Jeho mozek byl ohrožen nitrolebním krvácením, srdce akutním selháním činnosti. Napadení poškozeného v [REDAKCE] mělo nepochybně vliv na zkrácení jeho života, ale nebylo jedinou příčinou smrti. Na té se spolupodílel jeho věk a chronické choroby, kterými trpěl. Dle závěrů znalce se nedá přesně odhadnout o jakou dobu byl útokem život poškozeného zkrácen. Znalec se přiklonil k názoru, že bez těžkého stresu, který zatížil zejména srdce poškozeného, by tento mohl žít ještě řadu měsíců, možná i let.

Závěry výše uvedeného znaleckého posudku je vyvráceno tvrzení mladistvého J [REDAKCE] že poškozeného udeřil pouze jedenkrát hřbetem ruky. Kromě jednoho úderu poškozeného, který

inkasoval pěstí od mladistvého A [redacted], musel inkasovat nejméně tři další údery do obličeje silné intenzity, a to právě od mladistvého J [redacted]. Skutečnost, že poškozený inkasoval větší počet úderů od mladistvého O [redacted] J [redacted], a že poškozeného V [redacted] Č [redacted] napadl nejméně jedním úderem pěstí i mladistvý M [redacted] A [redacted] vzal soud za prokázáno z výpovědi svědka M [redacted] Č [redacted] který uvedl, že když hovořil se svým otcem v nemocnici, tak mu tento popsal co se stalo, říkal, že ti dva vyvalili dveře a jeden z nich, že jej mlátil jako šílenec. O druhém muži mluvil taky, říkal že zpočátku jej bili oba dva a ten druhý jej pak bil víc, ten o kterém mluvil, že jej bil jako šílenec.

Skutečnost, že byl V [redacted] Č [redacted] surově zbit vyplývá rovněž ze svědecké výpovědi V [redacted] Č [redacted] který uvedl, že otce navštívil v nemocnici asi 3 dny po tom, co se mu to stalo. Byl zděšen tím, jak vypadá, dvakrát procházel kolem jeho lůžka, když jej hledal, nepoznal ho, teprve sestra jej informovala, kde se nachází, že to jak otec vypadal, to neviděl ani v televizi, když se informuje o různých neštěstích, divil se tomu, že to mohl vůbec přežít. Z výpovědi svědka MUDr. J [redacted] K [redacted] bylo zjištěno, že dne 19. 11. 1996 vyšetřoval poškozeného V [redacted] Č [redacted] že mu pacient sděloval, že byl napaden dvěma mladíky, kteří zazvonili u dveří, říkal, že byl několikrát udeřen do obličeje, že ty mladíky nezná.

Z protokolu o exhumaci vyplývá, že dne 3. 9. 1997 byla na hřbitově v Moravském Písku okres Hodonín vyzvednuta mrtvola V [redacted] Č [redacted] a následně dodána k provedení pitvy do Ústavu soudního lékařství v Brně.

Ze znaleckého posudku z oboru zdravotnictví odvětví soudního lékařství vyplývá, že se nepodařilo zjistit bezprostřední příčinu smrti poškozeného V [redacted] Č [redacted] nebyla jednoznačně prokázána souvislost mezi úrazem ze dne 18. 11. 1996 a jeho smrtí dne [redacted] proto, že zlomeniny lebečních kostí dokumentovaných na

vypreparované lebce nemohly samy o sobě vést ke smrti poškozeného, zlomeniny na jiných částech lebky (např. spodina lebni) nebyly při pitvě zjištěny. Shluky rozpadlého krevního pigmentu v preparátech tkáně odebrané z mozku sice velmi pravděpodobně pocházejí od ložisek krvácení, ale na druhé straně po tak dlouhé době nelze zcela bezpečně vyloučit, zda se nejedná o krevní barvivo vystouplé z cév působením hnilobných procesů. Z charakteru histologického obrazu lze spíše usuzovat, že se o krvácení zaživa jednalo, ale s absolutní jistotou to potvrdit nelze. Stejně tak charakter a vzhled ložisek prokrvácení v mozkové tkáni napovídá, že se spíše jedná o krvácení traumatické, než o krvácení chorobné, ale taktéž s absolutní jistotou to potvrdit nelze. Znalci uvedli, že z obdobné literatury je známo, že v některých případech lze detekovat nitrolební krvácení i po době přesahující jeden rok, ale v tomto případě to možné není. Co se týká problematiky infarktu myokardu znalci poukázali na to, že vzhled svaloviny srdeční nenapovídá, že by se jednalo o jiné změny než drobná starší ložiska vaziva. Znamky prodělaného hojícího se infarktu nemohly být pro hnilobu zjištěny a známky případného čerstvého odumření a rozpadu svalových buněk srdce jsou překryty hnilobnými změnami. Znalci uzavřeli, že je zcela jisté, že pokud by byla provedena pitva v běžné době po smrti, všechny výše uvedené otázky by být zodpovězené mohly, že bylo hrubou chybou lékaře prohlížejícího mrtvolu V [redacted] Č [redacted] že nenařídil pitvu, ačkoliv věděl, že se v jeho anamnéze vyskytuje úrazový děj.

Ze znaleckého posudku z oboru zdravotnictví odvětví toxikologie bylo zjištěno, že při pitvě zemřelého V [redacted] Č [redacted] byly odebrány a analyzovány jeho orgány na přítomnost toxikologicky významných látek. V tělních orgánech zemřelého nebyly zjištěny žádné toxikologicky významné extraktivní látky, zemřelý před svojí smrtí nepožil žádné medikamenty ani drogy.

Z úmrtního listu a listu o prohlídce mrtvého (č. 1. 30 - 31) vyplývá, že dne [redacted] zemřel V [redacted] Č [redacted]. V listu

o prohlídce mrtvého, který vyplnil MUDr. L. [redacted] je uvedena jako bezprostřední příčina smrti infarkt myokardu se srdečním selháním, srdeční neuróza po stresu, stenokardie ischemická choroba srdeční s fibrilací síní. Dále lékař shledal na těle poškozeného stav po zlomenině nosu. Ke způsobu vyplnění listu o prohlídce mrtvého a k vlastní prohlídce mrtvého těla v [redacted] [redacted] byl u hlavního líčení vyslechnutý jako svědek MUDr. L. [redacted] [redacted], který uvedl, že když prováděl ohledání těla mrtvého v [redacted] [redacted], dozvěděl se od jeho syna, že pan [redacted] [redacted] byl napaden nějakými mladíky, navíc na obličeji zemřelého viděl nevstřebané podlitiny. Uvedl, že když viděl tyto podlitiny, tak proto vznesl dotaz na syna pana Č. [redacted], aby se ujistil, zda smrt byla přirozená. Když byl soudem dotázán proč nerozhodl o pitvě zemřelého svědek sdělil, že při dotazu k synovi zemřelého uvážil, že úraz nebude příčinou smrti pana V. [redacted] Č. [redacted] neboť jmenovaný se léčil na vážnou srdeční chorobu, naposledy byl u lékařky B. [redacted] dne 22. října 1996, že zemřelý ležel na posteli v přirozené poloze, kromě těch podlitin na obličeji na něm nebyly žádné stopy násilí, a že u úmrtí V. [redacted] Č. [redacted] nebylo žádné podezření, že toto úmrtí bylo způsobeno trestným činem. Nalézací soud se ztotožňuje se závěry znalců z odvětví soudního lékařství, že bylo hrubou chybou MUDr. L. [redacted] Č. [redacted], že nenařídil pitvu v [redacted] [redacted] ačkoliv věděl, že se v jeho anamnéze vyskytuje úrazový děj a jednal tak v rozporu s ust. § 4 odst. 1, písm. d) vyhlášky č. 19/1988 Sb., MZ ČSR o postupu při úmrtí a pohřbívání.

Ze svědecké výpovědi M. [redacted] Č. [redacted] bylo zjištěno, že tento obýval společně byt se svým dědečkem poškozeným V. [redacted] Č. [redacted] Dne 18. 11. 1996 odejel z bytu kolem 20.00 hodiny, v bytě byl jeho děda a otec. Svědek popsal, že když odcházel z bytu, tak se děda i otec chystali ke spánku. O napadení dědečka se dozvěděl v průběhu večera, a když jej druhého dne navštívil v nemocnici, dozvěděl se od něj, že jej napadli nějakí dva mladí muži, že jej bouchli vchodovými dveřmi do bytu, když jim otevřel a dále říkal, že ho mlátili pěstmi. Dále svědek vypověděl, že

zpočátku nezjistil, že by z bytu bylo něco odcizeno, až později když potřeboval nějaké svoje dokumenty tak zjistil, že mu chybí kufr ve kterém tyto dokumenty měl, dále zjistil, že chybí pokladnička, ve které měl drobné mince asi v hodnotě 1.300 - 1.500,-- Kč, poté zlatý prsten o váze 1,2 g s polodrahokamem tygří oko s tvarem ženy a zlomkové čtrnáctikaratové zlato o váze 4 - 5 g.

Skutečnost, že byl fyzicky napaden ve svém bytě poškozený [redacted] [redacted] vyplývá z výpovědi svědkyně H [redacted] V [redacted] která uvedla, že slyšela z chodby hluk a nařikání, poznala, že je to pan Č [redacted] zavolala další sousedce I [redacted] a řekla jí o panu Č [redacted]. Když svědkyně přišla k bytu V [redacted] Č [redacted] viděla jej stát v pyžamu a byl celý od krve od hlavy až dolů. Svědkyně J [redacted] I [redacted] další z obyvatel domu na ulici [redacted] ve Znojmě vypověděla, že viděla poškozeného V [redacted] Č [redacted] jak je celý od krve a volala telefonicky policii. Svědkyně R [redacted] Š [redacted] vypověděla, že bydlí v 6. patře domu, slyšela na chodbě hluk a rámus, a tak otevřela dveře z bytu, po zavření dveří už hluk neslyšela. Skutečnost, že se dne 18. 11. 1996 pohybovali v okolí a uvnitř domu ve Znojmě na ul. [redacted] ve večerních hodinách oba mladiství vyplývá ze svědeckých výpovědí R [redacted] B [redacted], M [redacted] D [redacted] a T [redacted] Š [redacted] který potvrdil, že jej doma v jednom případě navštívil jeho známý M [redacted] A [redacted] ještě s nějakým klukem, kterého neznal, říkali mu, aby šel s nimi na pivo, což on odmítl s tím, že je již pozdě a jde druhý den do práce. Uvedl, že toto pozvání na pivo mu přišlo divné, protože se s M [redacted] nekamarádil.

Ze svědecké výpovědi [redacted] M [redacted] Č [redacted] bylo zjištěno, že se dne 18. 11. 1996, v době kdy byl napaden jeho otec V [redacted] Č [redacted], zdržoval v bytě a spal. Vzbudil jej otec a sděloval mu, že byl přepaden dvěma mladíky v kožených bundách, kteří jej bili nějakým tvrdým předmětem po hlavě. Viděl, že otec je celý od krve, po těle měl stopy po úderech, že mu sdělil, že ti mladíci přišli s tím, že mu chtěli něco předat. Dále svědek vypověděl, že

šel spát, tak zvonil telefon, někdo se ptal, zda je doma
Č. a když odpověděl, že není tak slyšel jak se do
telefonu někdo zasmál a položil jej.

Ze znaleckého posudku z oboru ekonomika ceny a odhady
drahých kovů a kamenů vyplývá, že hodnota zlatého dámského
prstenu a zlomkového zlata dle popisů poškozeného M. Č.
činila 1.710,-- Kč.

Ze znaleckého posudku z oboru ekonomika ceny a odhady
použitého zboží vyplynulo, že časová hodnota přenosného kovového
zeleného trezorku a příručního koženého kufříku poškozeného
M. Č. činila 1.500,-- Kč.

Při stanovení výše škody, kterou obžalovaní způsobili svým
jednáním, vyšel na jedné straně nalézací soud z výpovědi svědka
M. Č. pokud jde o množství věcí a peněz, kterých se
obžalovaní zmocnili, na druhé straně vyšel z výše uvedených
znaleckých posudků a zjistil, že odcizením zlatého dámského
prstenu a zlomkového zlata, kovového zeleného trezorku
a příručního koženého kufříku byla způsobena škoda ve výši
3.210,-- Kč, zmocněním se částky nejméně 1.300,-- Kč pak byla
obžalovanými způsobena celková škoda ve výši 4.510,-- Kč.

Soud při hodnocení důkazů vyšel z výpovědí obžalovaných
M. N. a mladistvého Q. J. Za účelovou
považoval obhajobu mladistvého M. A. Obhajoba, jak jí
uplatnil mladistvý M. A. je nejen účelová, ale rovněž
krajně nelogická, až naivní. Mladistvý tvrdil, že k bytu
poškozeného šel s mladistvým J. aby zde odcizili věci,
když J. zvonil u bytu, tak si myslel, že J. si ověřuje,
zda je někdo doma, že když dveře otevřel nějaký starý pán, tak si
mladistvý A. myslel, že se nic nebude dít, protože
předpokládal, že byt bude prázdný. Mladistvý A. při své
obhajobě nepochopil, že nelze na jedné straně věrohodně tvrdit,
že si ověřují, zda je byt prázdný, aby jej bylo možné vykrást, na

druhé straně stejně věrohodně tvrdit, že když poškozený otevřel dveře bytu a dal tak najevo svoji přítomnost v bytě a z toho vyplývající nemožnost prázdný byt vykrást, tak se v tom okamžiku oba mladiství změní v poštovní doručovatele, kteří poškozenému doručují balíček, po jehož doručení spořádaně z domu odejdou. Žádný z mladistvých také při sobě neměl náčiní, které by bylo možné použít k otevření bytu, což by se dalo očekávat, kdyby mladiství skutečně měli v úmyslu vejít do prázdného bytu a ten vykrást. Mladistvý M. A. u hlavního líčení, když byl dotazován, že pokud předpokládal, že se v bytě nebude nikdo nacházet, tak proč neutekl, když dveře otevřel poškozený, odpověděl, že zazmatkoval a vešel do bytu. I tvrzení mladistvého o údajném "zazmatkování" považuje soud za jeho ryze účelové tvrzení, které je vyvráceno nejen obsahem výpovědí obžalovaných, ale v neposlední řadě i obsahem výpovědi poškozeného, která byla rozebrána výše, ze které vyplývá, že to byli oba mladiství, kteří násilím vnikli do jeho bytu a oba jej rovněž fyzicky napadli. Nalézací soud proto po zhodnocení důkazů k tomuto skutku dospěl k závěru, že obžalovaní se vypravili k domu, ve kterém bydlel V. Č. již s vědomím, že se v něm bude poškozený nacházet, a proti němuž použijí násilí - jeho přidržení a zamýšlené následné spoutání. Obžalovaní tudíž nešli do bytu V. Č. s úmyslem krást, ale loupit.

Lze tedy uzavřít, že nalézací soud vzal v tomto bodě za prokázaný skutkový děj, který spočíval v tom, že obžalovaný M. N., obžalovaný mladistvý M. A. a obžalovaný mladistvý O. J. společně po předchozí vzájemné domluvě dne 18. 11. 1996 ve Znojmě na ul. kolem 21.50 hod. vnikli za užití násilí do bytu V. Č., nar. kdy tohoto mladistvý M. A. a mladistvý O. J. povalili na zem v chodbě bytu, ucpávali mu ústa rukou a čepicí a nejméně 4x jej udeřili pěstí do obličeje, čímž mu způsobili zranění, a to zlomeninu obou nosních kůstek s výrazným posunem úlomku, zlomeninu okraje očníce a jařmové kosti vlevo

s lehkým posunem lomku, zlomeninu obou horních čelistí bez výrazného posunu úlomku, lehký otřes mozku, mnohočetné a rozsáhlé podlitiny obličeje s drobnými kožními trhlinami a oděrkami, několik krevních podlitin na horních končetinách, kdy toto zranění by jej citelně omezovalo v obvyklém zůsobu života po dobu nejméně 8 týdnů a v bytě odcizili přenosný trezorek, v němž bylo uloženo 4 - 5 g zlomkového zlata, zlatý dámský prsten a nejméně 1.300,-- Kč v kovových mincích a příruční kufřík s různými doklady, vše v celkové hodnotě nejméně 4.510,-- Kč ke škodě M. Č., přičemž obžalovaný M. N. nejprve hlídal před domem, a poté na mladistvé čekal na předem smluveném místě, odkud je odvezl na svoji chalupu do Žerotic za účelem rozdělení odcizených věcí.

Ze znaleckého posudku z oboru zdravotnictví odvětví psychiatrie a ze znaleckého posudku psychologa, z osobního slyšení znalce MUDr. Františka Skřivánka a PhDr. Jiřího Mezníka u hlavního líčení bylo zjištěno, že mladistvý O. J. v době spáchání trestného činu netrpěl duševní chorobou, mohl rozpoznat nebezpečnost svého jednání pro společnost a mohl své jednání ovládat. Ani rozpoznávací, ani ovládací schopnost mladistvého nebyla snížena, neboť netrpěl chorobou ani poruchou, která by tyto schopnosti narušovala. Osobnost mladistvého je symplexní, nevyzrálá, která se dysharmonicky vyvíjí, avšak tento dysharmonický osobnostní vývoj není takovou poruchou, která by snižovala rozpoznávací nebo ovládací schopnost vzhledem k danému trestnému činu.

Psycholog zjistil, že intelektové schopnosti mladistvého jsou na hranici pásma průměru a nižšího průměru, všechny intelektové i paměťové funkce jsou aktuálně vyrovnané, bez defektů či výrazně nadprůměrných výkonů. Osobnost mladistvého O. J. je ve srovnání s vrstevníky podstatně méně vyzrálá a vyznačuje se mnohými reakcemi odpovídajícími mladšímu věkovému období, je nedostatečně rozvinutá. Emotivita mladistvého

je ve zjištění znalce nezralá, labilní, bez dostatečné korekce. Dráždivost i senzitivita jsou zvýšeny, intenzita vyvolaných reakcí nebývá úměrná podnětům. Sebevědomí mladistvého je sníženo, je to pro něj nepříjemným psychickým stavem, který se snaží eliminovat překotným a neracionálně zvažným úsilím začlenit se do party, kde bude akceptován a kde se mu dostane jakési citové satisfakce. V úsilí stát se členem party, zavděčit se autoritám je schopen prakticky čehokoliv, aby dokázal svou platnost a příslušnost v partě. Je výrazně sugestibilní, ovlivnitelný negativními vzory, při dosahování uznání party či autority nebere ohledy na nic a je schopen prakticky čehokoliv, zklamání a neúspěchy vedou u mladistvého k prudkým afektivním reakcím, mnohdy i reakcím agresivním. Nemá dostatečně rozvinutý smysl pro odpovědnost, snadno se vzdává narazí-li na překážky. Je submisivní, závislý na autoritách a celkově slabošský. K možnosti resocializace mladistvého znalec uvedl, že vzhledem k jeho věku, snadné ovlivnitelnosti, deklarované snaze po nápravě lze předpokládat, že v případě uložení trestu bude jeho resocializační účinek nadějný a nápravně výchovné působení na mladistvého přinese bezesporu posun v jeho myšlení, citění i chování v pozitivním směru a přispěje k jeho pozitivnímu sociálnímu začlenění a dalšímu životu již bez trestných činů.

Ze znaleckého posudku z oboru zdravotnictví odvětví psychiatrie k mladistvému M [REDACTED] A [REDACTED] bylo zjištěno, že tento v době spáchání trestné činnosti netrpěl duševní chorobou, mohl rozpoznat nebezpečnost svého jednání pro společnost a mohl své jednání ovládat, ani jedna z těchto předpokladových složek u něj nebyla snížena. Mladistvý je nevyzrálou osobností, která se disharmonicky vyvíjí, tento disharmonický osobnostní vývoj však není takovou poruchou, která by snižovala rozpoznávací nebo ovládací schopnost mladistvého vzhledem k inkriminovanému trestnému činu.

K osobnosti mladistvého M [REDACTED] A [REDACTED] zjistil psycholog,

že tato je ve srovnání s vrstevníky méně vyzrálá a integrovaná, vyznačuje se některými reakcemi typičtěji spíše pro mladší věkové období, jeho emocionalita je nezralá, labilní, nepřizpůsobivá, bez dostatečně účinné sebekorekce. Dráždivost a celková senzitivita emocí je u mladistvého zvýšena a intenzita vyvolaných reakcí není vždy adekvátní k intenzitě či významu stimulujících či vyvolávajících podnětů. Sebevědomí mladistvého osciluje v intencích vývojového období od snížené sebejistoty a pocitu sociální devastace až k naprosto nekritickému a rovněž neadekvátnímu sebevědomí a sebejistotě. U mladistvého je zachována sebekritika pouze částečně, vytvořený sebeideál, představa sama o sobě někdy převáží nad sebereflexí, čímž je dle znalce vytvořen psychologický předpoklad pro nadměrně proměnlivé, situační chování. Mladistvý nemá dostatečně rozvinutý smysl pro odpovědnost, je lehkomyšlný, nevyhýbá se rizikovým situacím. Výrazným rysem jeho osobnosti, který dle znalce má do jisté míry i kriminogenní charakter, je jeho zvýšení sugestibilita a vnímavost vůči negativním vzorům a hodnotám, nekritický obdiv k některým referenčním skupinám, které stojí na okraji populace a zvýšená potřeba zavděčit se, získat si sympatie jedinců, kteří jsou pro něj autoritou nikoliv kvalitou osobnosti a sociální odpovědností, ale povrchností a nezodpovědným životním stylem.

Pokud jde o možnost resocializace mladistvého znalec poukázal na to, že vzhledem k jeho věku, pozitivnímu a vcelku vstřícnému rodinnému zázemí lze reálně uvažovat o pozitivním a efektivním výsledku výchovného a resocializačního působení trestu, který bude mít s největší pravděpodobností očekávaný primárně preventivní efekt, takže v případě potrestání mladistvého bude resocializační a nápravně výchovné působení trestu účinné a jeho náprava reálná.

Po provedení znaleckých posudků z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, stejně tak ze závěrů psychologa, soud nezjistil u mladistvých M [redacted] A [redacted] a C [redacted] J [redacted] žádné

skutečnosti, které snižovaly či vylučovaly jejich schopnost rozpoznat nebezpečnost činu pro společnost nebo ovládat své jednání. Nebyly zde tedy podmínky pro založení trestní neodpovědnosti dle § 12 trestního zákona. Nebyly zjištěny ani žádné skutečnosti významné z hlediska ustanovení § 201a trestního zákona. Závěry znaleckých posudků byly přesvědčivé, byly bez jakýchkoliv rozporů, takže soud mohl z těchto závěrů vycházet.

Ze skutkových zjištění shora popsaných vyplývá, že fyzického útoku vůči poškozenému V. Č. se dopustili mladiství M. A. a O. J. Obžalovaný M. N. do bytu s mladistvými nevniknul, hlídal v automobilu před domem s tím, že mladistvé upozorní, kdyby se nenadále vrátil domů M. Č. bylo proto třeba se zabývat otázkou, zda byl spolupachatelem obou trestných činů, nebo účastníkem na těchto dokonáných trestných činech a dospěl k závěru, že byl spolupachatelem na trestném činu loupeže podle § 234 odst. 1, tr. zákona i spolupachatelem na trestném činu porušování domovní svobody podle § 238 odst. 1, odst. 3 tr. zákona.

Zákonnými znaky spolupachatelství podle § 9 odst. 2 tr. zákona je společné jednání dvou nebo více pachatelů, a úmysl, jímž je společné jednání zahrnuto u jednotlivých pachatelů. Podmínkou spolupachatelství není to, aby každý ze spolupachatelů svým vlastním jednáním naplnil všechny znaky trestného činu. Postačí, když se jednotliví pachatelé dopustí i takového jednání, které samo o sobě všechny znaky trestného činu nenaplnuje, a když teprve souhrnem těchto dílčích jednání všech spolupachatelů dochází k naplnění znaků trestného činu. Z toho pak vyplývá ten důsledek, že každý ze spolupachatelů odpovídá za trestný čin v celém rozsahu, to znamená, jako by ho spáchal sám.

Trestného činu loupeže podle § 234 odst. 1 tr. zákona se dopustí ten, kdo proti jinému užije násilí nebo pohrůžky bezprostředního násilí v úmyslu zmocnit se cizí věci. Z hlediska

znaků spolupachatelství podle § 9 odst. 2 tr. zákona to mimo jiné znamená, že není třeba, aby se každý ze spolupachatelů dopustil proti poškozenému násilí nebo pohrůžky bezprostředního násilí, ale postačí, že v rámci rozdělení rolí jednotlivých pachatelů při společném útoku dojde k tomu, že jen některý z nich se dopustí násilí nebo pohrůžky bezprostředního násilí, zatímco jiný ze spolupachatelů se dopustí jednání směřujícího k odcizení věci, k jejímu nalezení, odnětí z dispozice poškozeného apod.

V posuzovaném případě však účast obžalovaného M. [redacted] N. [redacted] nespočívala v přímém naplnění znaků trestného činu loupeže, ale v děláni tzv. "zdi", tj. v jednání, které záleželo v tom, že obžalovaný dával pozor opodál místa činu, aby mladiství M. [redacted] A. [redacted] a O. [redacted] J. [redacted] nebyli při činu vyrušeni nenadálým návratem domů M. [redacted] Č. [redacted]. Podle ustálené judikatury, se kterou se v dané věci ztotožňuje i nalézací soud bylo třeba posoudit tento případ účasti obžalovaného M. [redacted] N. [redacted] jako spolupachatelství na trestném činu loupeže podle § 234 odst. 1 tr. zákona. Domluva mezi obžalovaným M. [redacted] N. [redacted] a mladistvými M. [redacted] A. [redacted] a O. [redacted] J. [redacted] ohledně vniknutí do bytu V. [redacted] Č. [redacted] spočívala v použití násilí vůči němu, ovšem spočívala v použití podstatně mírnějšího násilí, než bylo to, které vůči poškozenému použili oba mladiství, a které mu způsobilo zranění ve smyslu ust. § 89 odst. 7, písm. ch) tr. zákona. Před vniknutím do předmětného bytu obžalovaný M. [redacted] N. [redacted] oba mladistvé upozorňoval, že je tam starý pán, ať mu nic nedělají jen ať ho přivážou k židli, aby nekřičel a nemohl přivolat policii. Jestliže oba mladiství po vniknutí do bytu brutálně napadli V. [redacted] Č. [redacted] pěstmi, činili tak mimo rámec dohody mezi obžalovaným M. [redacted] N. [redacted] a oběma mladistvými, ohledně způsobu použití násilí vůči němu. Obžalovaný M. [redacted] N. [redacted] se v době fyzického napadení V. [redacted] Č. [redacted] v jeho bytě nenalézal, nemohl proto na něj žádným způsobem reagovat a dát tak najevo, že je s ním nějakým způsobem srozuměn. Nalézací soud proto hrubý fyzický útok obou mladistvých vůči poškozenému

posoudil jako vybočení z dohody mezi všemi třemi obžalovanými, za které nelze činit odpovědným obžalovaného M. N., proto byl uznán vinným toliko trestným činem loupeže podle § 234 odst. 1 tr. zákona.

Do bytu vnikli mladiství M. A. a O. J. V rámci rozdělení rolí mladiství M. A. a O. J. fyzicky napadli poškozeného V. J. pokračoval v bití poškozeného, zatímco mladistvý O. A. prohledával byt s cílem nalézt věci o nichž mladiství věděli od M. N. Z toho vyplývá, že spolupachateli trestného činu loupeže podle § 9 odst. 2, § 234 odst. 1 tr. zákona, jsou kromě obžalovaného M. N. i mladiství M. A. a O. J.

Nalézací soud rovněž dospěl k závěru, že mladiství M. A. a O. J. způsobili trestným činem loupeže shora uvedeným těžkou újmu na zdraví (§ 234 odst. 2 písm. b) tr. zákona).

Jak vyplývá ze shora citovaných znaleckých posudků z odvětví úrazové chirurgie a soudního lékařství byla poškozenému Vavřinci Číhalovi útokem obou mladistvých způsobena zranění, která, pokud by se toho dožil, by jej podstatně omezovala v obvyklé činnosti po dobu osmi týdnů, takže by způsobila delší dobu trvající poruchu na zdraví ve smyslu ust. § 89 odst. 7, písm. ch) tr. zákona. Mezi fyzickým napadením poškozeného V. Č. a těžkou újmu na zdraví nepochybně existuje příčinná souvislost, neboť to byli výlučně mladiství M. A. a O. J. kteří surovým fyzickým útokem způsobili, že poškozený V. Č. utrpěl zlomeninu obou nosních kůstek s výrazným posunem úlomků, zlomeninu okraje očníce a jařmové kosti vlevo s lehkým posunem úlomků, zlomeninu obou horních čelistí bez výraznějšího posunu úlomků, lehký otřes mozku, mnohočetné a rozsáhlé krevní podlitiny obličeje s drobnými kožními trhlinami a oděrkami

a několik krevních podlitin na horních končetinách.

Ze souhrnu všech uvedených okolností, které charakterizují zejména povahu celého jednání obžalovaných, jejich konečný záměr, zvolený způsob jeho dosažení, povahu vzájemné součinnosti, a v neposlední řadě i osobu poškozeného, je zřejmé, že u každého z mladistvých je odůvodněn závěr o úmyslném zavinění podle § 4 písm. b) tr. zákona ve vztahu k následku spočívajícímu ve způsobení těžké újmy na zdraví podle § 89, odst. 7, písm. ch) tr. zákona.

Pro použití ustanovení § 234 odst. 2 tr. zákona byly u mladistvých M [redacted] A [redacted] a O [redacted] J [redacted] splněny nejen formální znaky tohoto ustanovení, ale i materiální podmínka uvedená v § 88 odst. 1 tr. zákona, totiž podstatně zvýšený stupeň nebezpečnosti trestného činu pro společnost, daný především tím, že oba mladiství, jako osoby zdravé, fyzicky zdatné, surově zaútočili na slabého, nijak aktivně se bránícího muže, staršího o šedesátpět let.

Obžalovaný M [redacted] N [redacted] mladiství M [redacted] A [redacted] a O [redacted] J [redacted] se dopustili rovněž trestného činu porušování domovní svobody podle § 238 odst. 1, odst. 3 tr. zákona, který spáchali v jednočinném souběhu s trestným činem loupeže, jako spolupachatelé ve smyslu § 9 odst. 2 tr. zákona tím způsobem, že za použití násilí vůči V [redacted] Č [redacted] který stál při pootevřených vstupních dveřích, vnikli dne 18. 11. 1996 v době kolem 21.50 hod. dovnitř bytu na ulici [redacted] ve Znojmě.

Při úvaze o výši a druhu trestu hodnotil soud v souladu s ust. § 23 odst. 1 a § 31 odst. 1 tr. zákona společenskou nebezpečnost jednání obžalovaných i možnosti jejich nápravy.

K osobě mladistvého O [redacted] J [redacted] bylo zjištěno, že má ukončené základní školní vzdělání a v současné době je učněm SOU

██████ ve ██████ v oboru zedník. Ze zprávy Okresního úřadu ve Znojmě, referátu sociálních věcí bylo zjištěno, že tento je v evidenci OPD OKU Znojmo od roku 1992, z doby kdy probíhalo rozvodové řízení jeho rodičů. Nebyly zjištěny vážné problémy mladistvého v jeho rodině. Po skončení základní školy nastoupil mladistvý do SOU stavebního, kde se učí druhým rokem v oboru zedník. V učilišti vykazoval mladistvý vysokou absenci, za kterou obdržel třetí stupeň z chování. Obecní úřad Žerotice k osobě mladistvého sdělil, že tento patřil k nenápadným hochům, dosud se neprojevoval nijak negativně, jeho vrstevníci se o něm vyjadřovali jako o přátelském, nekonfliktním a v poslední době jako o trochu výstředním kamarádovi. V době před dosažením trestní odpovědnosti se nedopustil mladistvý žádného trestného činu a referát sociálních věcí s ním nepracoval ani pro výskyt závažných poruch chování. Z opisu rejstříku trestu vyplývá, že mladistvý nebyl dosud soudně trestán.

K osobě obžalovaného O ██████ G ██████ bylo zjištěno, že tento je absolventem střední ekonomické školy a je soukromým podnikatelem. V místě bydliště má jeden záznam v evidenci přestupců, přestupné řízení proti němu bylo zastaveno. Z opisu rejstříku trestů vyplývá, že obžalovaný dosud nebyl soudně trestán.

Ze spisu Okresního soudu ve Znojmě, sp. zn. 3 T 212/96 bylo zjištěno, že Okresní státní zástupce ve Znojmě podal dne 25. 4. 1996 obžalobu na obviněné M ██████ N ██████, D ██████ H ██████ T ██████ M ██████, O ██████ G ██████ a mladistvého M ██████ D ██████. Obviněnému M ██████ N ██████ kladl za vinu spáchání trestného činu lopeže podle § 234 odst. 1 tr. zákona, kerého se měl dopustit tak, že dne 8. 2. 1996 kolem 22.00 hodin ve Znojmě na ulici Gagarinova fyzicky napadl a použil slzotvorný prostředek proti R ██████ D ██████, kterému odcizil klíče z kapsy kalhot v úmyslu s obviněným D ██████ H ██████ obviněným T ██████ M ██████, obviněným O ██████ G ██████ a obviněným mladistvým M ██████

D [redacted] provést vloupání za pomoci klíčů do sklenářství Pryma ve Znojmě na ulici Veselé a tam odcizit věci osobní potřeby.

Obviněnému O [redacted] G [redacted] společně se spoluobviněnými T [redacted] M [redacted], D [redacted] H [redacted] a mladistvým M [redacted] D [redacted] bylo kladeno za vinu spáchání trestného činu krádeže podle § 247 odst. 1 písm. a), b) tr. zákona, kterého se měli dopustit tak, že společně s obviněným M [redacted] N [redacted] dne 9. 2. 1996 v době od 00.10 hodin do 05.50 hodin za užití odcizeného klíče a vypáčení dveří provedli vloupání do sklenářství Pryma ve Znojmě na ulici Veselé, kde ke škodě J [redacted] D [redacted] odcizili fax s telefonním záznamníkem v hodnotě 11.660,-- Kč. U Okresního soudu ve Znojmě proběhlo hlavní líčení dne 19. 6. 1996. Obžalovaný M [redacted] N [redacted] ve své výpovědi před soudem doznal, že se dopustil fyzického útoku vůči poškozenému J [redacted] D [redacted], že mu odcizil peníze, a že proti němu použil i slzotvorný prostředek. Vypověděl, že pokud jde o další skutek, který je mu kladen za vinu, že společně s T [redacted] M [redacted] a O [redacted] G [redacted] přijeli do sklenářství Pryma ve Znojmě, že do provozovny šel s obžalovaným H [redacted], společně vypáčili dveře a odnesli z provozovny věci. Ostatní seděli venku v autě, neměli rozděleno, že by měli hlídat, že se na trestné činnosti nepodíleli. Obžalovaný O [redacted] G [redacted] u téhož hlavního líčení vypověděl, že přijel autem s ostatními do provozovny Pryma, že seděl uvnitř auta, nevěděl proč tam obžalovaní jedou, když přijeli na ulici Veselou byla noc, z auta vystoupili obžalovaní N [redacted] a H [redacted] kam šli nevěděl, o tom kde byli, že se dozvěděl až když donesli věci. Obžalovaný O [redacted] G [redacted] u hlavního líčení poukázal na svoji výpověď u vyšetřovatele, kde uvedl, že svým automobilem zn. Seat, vezl M [redacted] N [redacted] přijeli k hotelu Družba, kde N [redacted] vystoupil, když se vrátil, sdělil obžalovanému G [redacted], že "okasroval" mladého D [redacted] že mu vzal klíče, které držel v ruce. Dále obžalovaný O [redacted] G [redacted] vypověděl, že když přijeli automobilem ve Znojmě na Václavské náměstí, tak obžalovaní M [redacted] N [redacted] a D [redacted] H [redacted] vystoupili z auta, obžalovaný v něm zůstal, za

chvíli se vrátili, M. N. říkal, že se jim to nepovedlo, že pojedou do taxi služby, na ul. Vídeňskou že M. N. potřebuje nějaká železa. Popsal, že M. N. na ul. Vídeňské vystoupil, chvíli se zdržel a vrátil se do auta se dvěma železy dlouhými 70 cm, jelo se zpět, opět z auta vystoupili M. N. a D. H., když M. N. si vzal obě železa s sebou, vrátili se asi za deset minut, M. N. říkal, že tam vzal alespoň telefon, měl s sebou nějakou kabelu, kterou předtím neměl. Rozsudkem Okresního soudu ve Znojmě ze dne 12. 6. 1996, č. j. 3 T 212/96 - 124 byl obžalovaný M. N. uznán vinným trestným loupeže podle § 234 odst. 1 tr. zákona, byl mu uložený trest odnětí svobody v trvání dvou roků, který byl podmíněně odložený na zkušební dobu v trvání tří let. Obžalovaný O. G. byl tímtéž rozsudkem podle § 226 písm. c) tr. řádu zproštěn obžaloby z trestného činu krádeže podle § 247 odst. 1, písm. a), b) tr. zákona. Stran obžalovaného Novotného nabyt rozsudek právní moci dnem 30. 7. 1996 a stran obžalovaného O. G. dnem 17. 7. 1996. Krajský soud vycházel z pravomocného rozsudku Okresního soudu ve Znojmě, kterým byl obžalovaný O. G. zproštěn obžaloby z trestného činu krádeže, takže v dané věci samozřejmě nemohlo být při výměře trestu jako k přitěžující okolnosti přihlédnuto k tomu, že byl již pro trestný čin odsouzen, na druhé straně při hodnocení osoby obžalovaného O. G. byl oprávněn nalézací soud hodnotit v neprospěch obžalovaného O. G. že svým vozidlem převážel osobu (M. N., která mu sdělila, že jiného napadla a zmocnila se jeho klíčů, která následně odcizila cizí věc (fax s telefonním záznamníkem), a kterou obžalovaný s věcí pocházející z trestné činnosti svým vozidlem odvezl, proto při úvaze o výši trestu byl obžalovanému O. G. uložen přísnější trest než obžalovanému P. N., když účastí obou obžalovaných na trestných činech loupeže a porušování domovní svobody byla rovnocenná a jde o dosud netrestané osoby.

K osobě obžalovaného M. N. bylo zjištěno, že má

ukončené základní školní vzdělání a je vyučen v oboru automechanik. V místě bydliště není veden v evidenci přestupců. Zaměstnavatelem je hodnocen jako průměrný pracovník, který mezi spolupracovníky vystupoval kamarádsky a nekonfliktně. Z opisu rejstříku trestů a obsahu připojeného spisu bylo zjištěno, že obžalovaný byl v minulosti dvakrát soudně trestán, poprvé rozsudkem Okresního soudu ve Znojmě ze dne 14. 8. 1991, č. j. 3 T 228/91 - 69 kdy byl uznán vinným trestným činem krádeže podle § 247 odst. 1 tr. zákona a trestným činem porušování domovní svobody podle § 238 odst. 1 tr. zákona, za což mu byl uložený trest odnětí svobody v trvání deseti týdnů podmíněně odložený na zkušební dobu v trvání jednoho roku. Usnesením Okresního soudu ve Znojmě ze dne 25. 1. 1993, č. j. 3 T 228/91 - 90 bylo podle § 60 odst. 1 tr. zákona vysloveno, že se obžalovaný ve zkušební době osvědčil, takže stran tohoto odsouzení se na něj hledí jako by nebyl trestán. Druhé odsouzení obžalovaného M. N. je z rozsudku Okresního soudu ve Znojmě, když rozsudkem tamního soudu, ze dne 12. 6. 1996, č. j. 3 T 212/96 - 124 byl obžalovaný M. N. uznán vinným trestným loupeže podle § 234 odst. 1 tr. zákona, byl mu uložený trest odnětí svobody v trvání dvou roků, který byl podmíněně odložený na zkušební dobu v trvání tří let.

K osobě obžalovaného P. N. bylo zjištěno, že absolvoval střední průmyslovou školu strojní a byl zaměstnán jako u firmy [redacted] kdy tímto zaměstnavatelem je hodnocen jako pracovník s dobrou pracovní morálkou, který chodil do zaměstnání bez jakýchkoliv neomluvených hodin. U zaměstnavatele byl zaměstnán jako prodejce náhradních dílů a později jako prodejce vozů Seat. v místě bydliště není obžalovaný veden v evidenci přestupců. Z opisu rejstříku trestů se podává, že obžalovaný dosud nebyl soudně trestán.

K osobě mladistvého M. A. bylo zjištěno, že po ukončení základní školy nastoupil do SOU stavebního. Ze zprávy

624

loupení, když trest odnětí svobody mu byl podmíněně uložen pro podobnou trestnou činnost násilného a majetkového charakteru. U obou mladistvých je konkrétní stupeň společenské nebezpečnosti jednak odvozen z typového stupně společenské nebezpečnosti trestného činu loupeže podle § 234 odst. 1, odst. 2, písm. a) tr. zákona, který je vyjádřen rozpětím trestní sazby pro dospělého pachatele v rozmezí od pěti do dvanácti roků a také ze skutečnosti, že surové zbití V. [redacted] mělo nepochybně vliv na zkrácení jeho života, i když nebylo jedinou příčinou smrti. Ve prospěch mladistvého O. [redacted] J. [redacted] na rozdíl od mladistvého M. [redacted] A. [redacted] nalézací soud přihlédl k jeho doznání, které značnou měrou přispělo k objasnění průběhu loupežného přepadení V. [redacted] Č. [redacted]. Pokud jde o obžalované O. [redacted] G. [redacted] a P. [redacted] N. [redacted] byla v jejich prospěch zvažena dosavadní trestní bezúhonnost, u obžalovaného P. [redacted] N. [redacted] pak i kladné poznatky k jeho osobě od zaměstnavatele, na druhé straně nemohl přehlédnout, že organizátorství představuje v dané věci zvláště nebezpečnou formu trestné činnosti, která je dle názoru nalézacího soudu závažnější, než pachatelství na trestných činech loupeže podle § 234 odst. 1 tr. zákona a porušování domovní svobody, které byly obžalovanými zosnovány. Kdyby totiž obžalovaní nenavrhli obžalovanému M. [redacted] N. [redacted] vyloupení bytu, nedošlo by ke zkontaktování mladistvých M. [redacted] A. [redacted] a O. [redacted] J. [redacted] a nemohlo by tudíž ani dojít ke spáchání trestných činů proti zdraví, majetku a domovní svobodě V. [redacted] Č. [redacted]. Obžalovanému O. [redacted] G. [redacted] byl oproti obžalovanému P. [redacted] N. [redacted] uložen přísnější trest, když soud přihlédl z hlediska hodnocení jeho osoby, k jeho vlastním výpovědím, které učinil v průběhu svého trestního stíhání ve věci vedené u Okresního soudu ve Znojmě pod sp. zn. 3 T 212/96. Všem pěti obžalovaným také přitěžovalo, že se dopustili dvou trestných činů.

Obžalovaným O. [redacted] G. [redacted] P. [redacted] N. [redacted] a M. [redacted] N. [redacted] byly ukládány úhrnné tresty v rámci trestní sazby

nejpřísněji trestného činu, kterým byl trestný čin loupeže podle § 234 odst. 1 tr. zákona, kde se trestní sazba nachází v rozpětí od dvou do deseti roků. Za přiměřený a účelu trestu odpovídající pak soud považoval u obžalovaného O [redacted] G [redacted] trest odnětí svobody mírně nad třetinou zákonné trestní sazby, v trvání čtyř a půl roku, u obžalovaného M [redacted] N [redacted] pak nad polovinou zákonné trestní sazby v trvání sedmi roků a u obžalovaného P [redacted] N [redacted] ve třetině zákonné trestní sazby v trvání čtyř roků. Obžalovaným mladistvým M [redacted] A [redacted] a O [redacted] J [redacted] byly rovněž ukládány úhrnné tresty v rámci trestní sazby nej přísnějšího trestného činu, a to trestného činu loupeže podle § 234 odst. 1, odst. 2, písm. b) tr. zákona, která byla u mladistvých snížena na polovinu, přičemž však horní hranice trestní sazby nesměla převyšovat pět let a dolní hranice jeden rok (§ 79 odst. 1 tr. zákona). Mladistvému M [redacted] A [redacted] tak byl uložen úhrnný trest odnětí svobody mírně nad polovinou zákonné trestní sazby v trvání tři a půl roku a mladistvému O [redacted] J [redacted] v polovině zákonné trestní sazby v trvání tři roků.

Obžalovaným byly ukládány tresty za úmyslné trestné činy, ve výměře přesahující dva roky, takže přicházelo v úvahu jejich zařazení pro výkon trestu do věznice s ostrahou. Podle § 39a odst. 3 trestního zákona může soud zařadit pachatele do jiného typu věznice, než do kterého má být podle odst. 2 § 39a trestního zákona zařazen, jestliže se zřetelem na závažnost trestného činu a na stupeň a povahu narušení pachatele má soud za to, že bude jeho náprava v jiném typu věznice zaručena lépe. Protože obžalovaným nebyl uložen výjimečný trest (§ 39a odst. 3 věta za středníkem), mohl soud uvažovat o jejich zařazení do jiného typu věznice, než do věznice s ostrahou.

Soud zjistil ze znaleckých posudků z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, jejich psychologických částí, že u obou mladistvých je jejich perspektiva resocializace reálná.

obžalovaní O [redacted] G [redacted] a F [redacted] N [redacted] nebyli dosud soudně trestáni. Tyto zjištěné skutečnosti přesvědčily soud, že náprava obou mladistvých, stejně jako obžalovaných O [redacted] G [redacted] a P [redacted] N [redacted], bude lépe zaručena výkonem trestu ve věznici s dozorem (§ 39a odst. 2 písm. b) trestního zákona), proto byli všichni obžalovaní podle § 39a, odst. 3 tr. zákona pro výkon nyní uložených trestů zařazeni do věznice s dozorem. Mladiství M [redacted] A [redacted] a O [redacted] J [redacted] pak podle § 81 odst. 1 trest vykonají odděleně od ostatních odsouzených ve zvláštní věznici nebo oddělení.

Pokud jde o obžalovaného M [redacted] N [redacted], byl tento obžalovaný podle § 39a, odst. 2, písm. c) tr. zákona zařazen pro výkon uloženého trestu do věznice s ostrahou, když mu byl uložen trest za úmyslný trestný čin ve výměře přesahující dva roky, a v jeho případě nepřicházelo v úvahu, s ohledem na jeho speciální recidivu, zařazení pro výkon trestu do mírnějšího typu věznice.

Poškozený M [redacted] Č [redacted] požadoval na náhradě škody, aby mu obžalovaní uhradili na náhradě škody částku 8.500,-- Kč. Ze znaleckých posudků rozebraných shora bylo zjištěno, že odcizením zlatého dámského prstenu a zlomkového zlata, kovového zeleného trezorku a příručního koženého kufříku byla způsobena škoda ve výši 3.210,-- Kč, zmocněním se částky nejméně 1.300,-- Kč pak byla obžalovanými způsobena celková škoda ve výši 4.510,-- Kč. Poškozený M [redacted] Č [redacted] nepředložil soudu žádné doklady, ze kterých by vyplynulo jaké další konkrétní peněžní částky vynaložil k úhradě škody způsobené obžalovanými při spáchání trestné činnosti. Z těchto důvodů byli podle § 228 odst. 1 tr. řádu obžalovaní O [redacted] G [redacted], P [redacted] N [redacted], M [redacted] N [redacted] ml. M [redacted] A [redacted] a ml. O [redacted] J [redacted] zavázáni povinností nahradit společně a nerozdílně poškozenému M [redacted] Č [redacted] nar. [redacted] bytem [redacted] škodu ve výši 4.510,-- Kč a pokud poškozený požadoval na náhradě škody více,

nezbylo než jej podle § 229 odst. 2 tr. řádu se odkázat se zbytkem svého nároku na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání do osmi dnů od jeho doručení k Vrchnímu soudu v Olomouci prostřednictvím Krajského soudu v Brně.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho dotýká, zúčastněná osoba pro nepravost výroku o zabránění věci a poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody.

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí (§ 246 odst. 1, odst. 2 trestního řádu)

Krajský soud v Brně
dne 20. března 1998

